

A Baczkamadarasi Kis Gergely
Református Gimnázium
Évkönyve
2005–2006

A Baczkamadarasi Kis Gergely
Református Gimnázium
Évkönyve

2005–2006

Református Gimnázium, Székelyudvarhely
2006

Szerkesztette
Bekő István

Lektorálta
Antal Sándor

Kiadja
A Székelyudvarhelyi Református Gimnázium

© Székelyudvarhelyi Református Gimnázium, 2006

Békesség Istentől!

A Székelyudvarhelyen működő Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium 2005–2006-os évkönyve folytatása az előző esztendőknben napvilágot látott sornak.

Amikor az évkönyvírás 2004-ben újrakezdttük, az egyik célunk az volt, hogy továbbfolytassuk a székelyudvarhelyi református kollégium évkönyvkiadását, amely az 1948-as államosítás után kollégiumostul megszűnt.

A másik célunk az volt, hogy a levéltári anyagokon túlmenően, amelyek a kutakodók számára félretétettek, friss és élményszerű lenyomatát adjuk egy-egy tanévnek, vagyis azoknak az eseményeknek és tapasztalatoknak, amelyeket Isten iskolájában átéltünk.

A könyv külső megjelenése, színe, formátuma az eddigi évkönyvekével megegyező. A tartalmat bővítettük, több hangsúlyt fektetve a beszámolókra és a statisztikai adatokra.

2006 a VI. Magyar Református Világtalálkozó éve. Ennek az eseménynek hatására az évkönyvet úgy tagoltuk, hogy a különböző részeket az egyházunk hite számára nagyon fontos és kifejező XC. zsoltárból vett versek vezetik be.

Kívánjuk, hogy Isten áldása legyen az olvasón és mindazokon, akiknek az évkönyv a megjelenését köszönheti!

Soli Deo Gloria!

a szerkesztő

Uram,
te voltál nekünk hajlékunk
nemzedékről nemzedékre!
Zsoltár 90,1–2

A székelyudvarhelyi református kollégium rövid története

1670. Bethlen János, erdélyi kancellár adományával megalapozza a kollégium létét.

1716. Gróf Bethlen Dávid címerrel ellátott pecsétnyomót adományoz.

1771–1781. Baczkamadarasi Kis Gergely átépíti az iskolát és a templomot.

1886. A második emelet építésével kialakul iskolánk mai homlokzata.

52 évig tanít és 26 évig igazgató (1884–1914) Gönczi Lajos természettudós.

1927. A fiúkollégium működését felfüggesztik.

1940. Újból megszervezik a fiútanulókból álló gimnáziumot.

1948. Kommunista államosítás.

1994. Az újraindulás éve a tanítóképző keretében.

2002. október 27-én az iskola felveszi Kis Gergely nevét.

2004. Megszületik a kollégium visszaszolgáltatásáról szóló döntés.

Baczkamadarasi Kis Gergely (rövid életrajz)

1737-ben született a Maros megyei Baczkamadarason. Vásárhelyen, Bécsben, Bazélben és Bernben tanult.

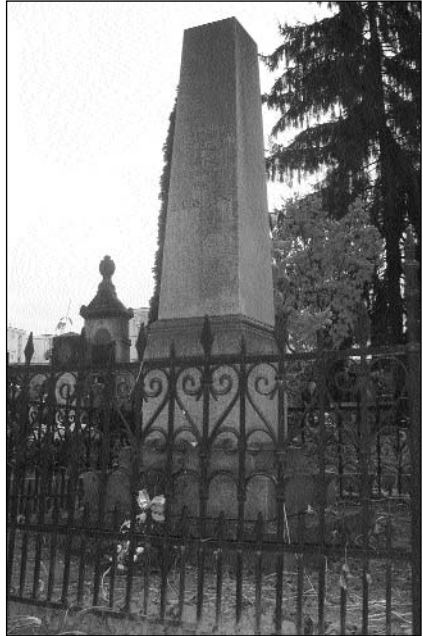
1768–1787 között a kollégium rektora. Megújította a tanmenet rendjét és kibővítette az osztályok számát.

1771–1772. Felépíttette az ókollégium tornyos épületét. Gondoskodott a szegénysorsú tanulók étkezéséről.

1781. Felépíttette a Belvárosi református templomot.

1787. Meghalt 50 éves korában. A helyi református temetőben nyugszik.

1843. A tanuló ifjúság emlékoszlopot állított emlékére a kollégium udvarán és a temetőben.



A Romániai Református Egyház iskoláinak küldetése

Jézus Krisztus missziói parancsa: „...tegyetek tanítványokká minden népeket...” (Mt 28,19) nem csupán az Egyháznak szól, hanem a családnak és az iskolának is. A református iskola jó lehetőség arra, hogy segítse a szülőket és a gyülekezeteket abban, hogy valóra válthassák a gyermek keresztelésekor tett ígéretüket, amely szerint úgy nevelik és neveltetik őt, „hogy ha majd felnő, a konfirmáció alkalmával ő maga önként tegyen vallást a Szentháromság Istenbe vetett hitéről a gyülekezet előtt”.

A református iskola keresztyén közösség. Olyan hitvalló (lehetőleg református) pedagógusokat feltételez, akik hivatásukat Istentől kapott küldetésnek tekintik. Életpéldájukkal, minden megnyilvánulásukkal keresztyénné, krisztusi emberré kívánják nevelni a tanítványaikat.

A Romániai Református Egyház református vallású diákjaiból *öntudatos, hitvalló magyar reformátusokat* kíván nevelni iskoláiban, akik:

Tudják,

– hogy Isten választotta ki őket, s ha Tőle kérnek segítséget, a Lélek alkalmassá teszi őket feladataik elvégzésére;

– hogy Kiben és miért hisznek, elfogadják ősi hitvallásainkat, a Heidelbergi kátét és a II. Helvét hitvallást;

Képesek

– önállóan, logikusan gondolkodni, cselekedni;

Törekednek

– jellemük, erkölcsi ítélőképességük és ízlésük fejlesztésével a jó és a rossz, az igaz és a hamis, a szép és a rút egyre biztosabb megkülönböztetésére;

– a valódi értékek felismerésére és tiszteletére;

– a különböző tudományterületeken és művészetekben alapos ismeretek megszerzésére;

– testi-lelki-szellemi harmóniában történő életvitelre;

- a magyar kultúrát – elsősorban rendkívül gazdag anyanyelvünket és népi kultúránkat – megbecsülik, azt tisztán megőrizni, gazdagítani és továbbadni kívánják;
- ismerik és szeretik hazájukat, az itt élők és a anyaországi magyarok múltját, jelenét, értékeit.

A református iskola *úgy tudja elérni nevelési céljait*, hogy:

- megismerteti növendékeit a Biblia igazságaival és az egyház-történet máig érvényes tanulságaival;
- a hiteles krisztuskövetés vonzó személyes példáját nevelői által is a tanulók elé állítja;
- növendékeiben felkelti a tudásvágyat, és megalapozza a magas szintű önművelés igényét;
- rendszerességével és következetességével a személyes és társadalmi szintű kötelességtudat és áldozatvállalás mintáját állítja a növendékei elé.

A Romániai Református Egyház iskoláiban a *nem református vallású diákjait* öntudatos magyar keresztyénekké kívánja nevelni.

Lehetővé teszi számukra a saját vallásuk-felekezetük hitvallásainak megismerését, ugyanakkor elvárja tőlük a református értékek ismeretét és tiszteletét.

A fenti célok elérése érdekében a Romániai Református Egyház iskoláinak az a *feladata*, hogy imádsággal, igényes nevelő-oktató munkával, a magyar református iskolák hagyományainak megőrzésével, ápolásával, valamint a családokkal és a gyülekezetekkel kiépített gyümölcsöző kapcsolatok felhasználásával minél többet tegyen azért, hogy minden növendéke kibontakoztathassa azokat a képességeket, amelyeket ő maga kapott Teremtőjétől. Ehhez a keresztyén közösség nevelőerejére és a legfejlettebb technikai eszközök felhasználására van szükség.

Az Erdélyi Református Egyházkerület nevelési programja:

- minden tanuló számára a hét áhitattal kezdődik;
 - a heti 1 óra vallásoktatás mellett a keresztyén erkölcs és a hitbeli meggyőződés megélése szervezett formában;
 - vallásos ünnepek megtartása;
 - az iskolában tanító pedagógusok feladata a keresztyén értékrend ápolása és átadása.
- minden református kollégiumban iskolalelkész irányítja a tanulók, tanárok és más alkalmazottak lelki gondozását.

A Református Gimnázium tanulóinak státusa, jogai, kötelezettségei

1. A Gimnázium tanulója lehet az a 8. osztályt végzett gyerek, aki az érvényben levő felvételi követelményeknek megfelel, és elfogadja a református szellemiségű középfokú oktatási formát.

2. A tanulói státus feltételezi az intézmény minden oktatási/nevelési programjában való részvételt. Vonatkozik ez mind az iskolai, mind a tanórákon kívüli tevékenységekben való aktív részvételre. A tanórán kívüli foglalkozások az ismeretek és a tananyag alaposabb elsajátítását, a diákok szabad idejének hasznos eltöltését és önművelését, vagy a tanulók lelki épülését szolgálják.

3. A tanórákon való részvétel nyilvántartása kettős: egyrészt a hivatali katalógusban, másrészt egy belső használatú nyilvántartó füzetben, amelyet az osztályfőnök és az igazgató heti rendszerességgel ellenőriz. A nyilvántartási füzet kitöltése a szolgálatos tanuló és az órátartó tanárok kötelessége.

4. Minden hétfői tanítási nap 7:30-kor osztályfőnöki órával kezdődik, 8:30-kor templomi áhítattal folytatódik, amelyen a tanulók és az osztályfőnökök jelenléte kötelező. A hét többi napján az első tanítási óra rövid áhítattal kezdődik: a szolgálatos diák felolvassa a kijelölt igeszakaszt, majd együtt elmondják az Úr Imáját. Az igarend összeállítása az iskolalelkész feladata.

5. Az oktatás térítésmentes; a tanulók az iskola didaktikai eszköztárát az érvényes szabályozás szerint használhatják.

6. A tanulói státus a hatályban lévő törvények szerint a tanulók számára biztosítja az ingyenes orvosi ellátást.

7. Szorgalmazzuk és támogatjuk a Református Gimnázium Diáktanácsának létrehozását és működését. A Diáktanács munkáját a Nevelő Testület kinevezett tagjai segítik, akik a Diáktanács és a Nevelő Testület között közvetítő szerepet töltenek be.

8. A tanulók joga és valós lehetősége, hogy részt vegyenek az intézmény vagy a külső fenntartók által meghirdetett pályázatokon, különböző ösztöndíjak és pályadíjak elnyerése érdekében. A diákok

tájékoztatása ezekről a következő formákban történhet: igazgatói hirdetés, osztályfőnökök által a hirdetőtáblára kifüggesztett hirdetések, szülőknak küldött levél, egyéb források.

9. A tanulók alapvető kötelessége a tanórákon való hiánytalan részvétel. A hiányzásokat a következők szerint ítéljük meg:

a. A hivatalos orvosi pecséttel ellátott betegség-igazolásokat a diákok az iskolába való visszatérést követő legközelebbi osztályfőnöki órán kötelesek leadni.

b. rendkívüli családi események okán – a szülővel való előzetes egyeztetés alapján – szülői igénylésre igazolható félévenként legfeljebb 4 nap hiányzás.

c. Az iskolából való eltávozás előzetes szülői kérés alapján engedélyezett.

d. A fenti esetektől eltérő hiányzásokat az órátartó tanár igazolhatja, amennyiben jóváhagyta a tanuló hiányzását az óráról.

10. A tanulók kötelesek tanáraiknak, a gimnázium valamennyi dolgozójának és az intézmény vendégeinek illendően köszönni. Iskolánk jellegéből adódóan javasolt az „Áldás, békesség” vagy „Békesség Istentől” református köszönési formák használata.

Ezenkívül megengedettek a napszaknak megfelelő köszönési formák: „Jó reggelt kívánok”, „Jó napot kívánok”, „Jó estét kívánok”, valamint tanárnóknak a „Kezét csókolom” köszöntések. Az igazgató és a tanárok megszólítása: igazgató úr, tanár úr, tanárnő. A terembe belépő tanárt, igazgatót, látogatót a tanulók néma felállással köszöntik. A tanóra végén az osztály felállással köszön el a tanártól.

11. A 9./a. 9./b. 9./c. szakaszokba be nem sorolható hiányzások igazolatlanok és a következő büntetésekkel járnak.

a.) 1–3 óráig szóbeli figyelmeztetés

b.) 4–7 óráig 9-es magaviselet

c.) 8–11 óráig 8-as magaviselet

d.) 12–15 óráig 7-es magaviselet, ami írásbeli figyelmeztetéssel társul

e.) 15-től 6-os magaviselet és a tanuló valamint a szülő tantestület elé idézése

f.) 20 igazolatlan óra az intézményből való eltávolítással jár (az adatok egy félévre vonatkoznak).

12. Kirívó magaviselet, valamint a tanuláshoz való nem megfelelő viszonyulás esetén az iskola vezetőségének jogában áll a szülői és nevelői közösséggel konzultálva a vétkes tanulót az iskolából eltávolítani.

13. Helytelenítjük a középiskolai tanulmányi időszak alatti házasságkötést és gyermekvállalást, mivel úgy gondoljuk, hogy a diákság elsődleges feladata a tanulás kell hogy legyen. A születendő gyermek nevelésére való tekintettel az iskola a diáknak ajánlja, hogy iratkozzon át esti tagozatra, ahol az iskolai és családi kötelezettségeket könnyebben egyeztetheti, mint a nappali tagozaton.

14. Büntetendő kihágásnak minősül a cigarettázás, a szeszesital fogyasztása mind az iskola területén, mind azon kívül.

Azonnali kicsapást eredményez, ha:

- valamely tanuló kábítószerrel fogyaszt vagy terjeszt
- a református hitelveket megbotránkoztató módon megsérti
- a keresztyén életmódot teljességgel tagadó valamely szekta tagja vagy tanainak terjesztője.

Tilos az iskola területén bármilyen jellegű kereskedelmi tevékenységet folytatni, különféle termékeket árusítani! Tilos az iskola területén kártyázni és más szerencsejátékokat játszani!

Tanítási órákon a mobiltelefonok használata tilos! Az első kihágás esetén a telefont elveszik a tanulótól, és csak szülői kérésre adják vissza. Második kihágás esetén a telefont a félév végéig visszatartják.

A diákok szélsőségektől mentes, ápolts külsővel jelenjenek meg az iskolában.

Módosítva a Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium 2006. szeptember 9-i tanári gyűlésén.

Taníts minket úgy számlálni napjainkat,
hogy bölcs szívhez jussunk!

Zsoltár 90,12

Jelentés a 2005–2006-os tanévről

Tizenkét címzetes, hét katedra-kiegészítéses helyettes és tíz óraadó tanárral indultunk neki az új tanévnek. A tanárok szempontjából a katedrák esetleges feldaraboltsága jelent problémát. Ezt nagymértékben sikerül felszámolni az elkövetkező osztály indításokkal. Hargita megye „kísérleti” jellegéből adódóan az igazgatói állás óra-kötelezettség mentes, és így egy másik iskolából jövő tanár tartja az órákat.

Szeptember 16–18 között együtt ünnepeltük Nagyváradon a Lórántffy Gimnázium centenáriumi évfordulóján a hazai református középiskolák közös tanévnitóját.

A júliusi sikeres felvételi eredményeként a két tervbe vett kilencedik osztályt sikerült beindítanunk, 28 illetve 29-es létszámmal. A teljes iskolai rendszer kiépítése felé tett lépésként, V. osztályt indítottunk. A tavaszi iratkozási pangást (14 gyerek) a várakozásokat felülmúló jelentkezés követte az új tanév közeledtével. Végül 30 kisdiákkal elindítottuk az V. osztályt. Hagyományainkhoz híven, a közösségi szempontokat figyelembe véve, osztályonként külön-külön, még az ötödikeseknek is, gólyatábort szerveztünk, ahol az osztályfőnök és szaktanárok irányításával közösségfejlesztő programokon vettek részt. Minden középiskolás évfolyam párhuzamosan működik, egy teológia és egy matematika-informatika osztály. 262 diákkal indultunk, és örömmel állapíthatom meg, hogy az iskolánk iránti érdeklődés valós. Ezt támasztja alá az ötödik osztályba jelentkezők nagy száma (már a jövő évibe is jelentkeztek és az esetleges első osztályba is!).

A 2004. szeptemberi ingatlan visszaszolgáltatási kormányhatározat során, a december tizedikei szerződés-aláírásokkal, elméletileg tisztázottnak tűnt az iskola működésének helyzete. A püspök úr és a polgármester úr által aláírt okmányok alapján Székelyudvarhely városa csak kizárólagosan a Benedek Elek Tanítóképző által használt helyiségekért, felületekért kell fizessen bért az Egyházkerületnek. Minden közhasznú felület (étkezdé, bentlakás, laboratóriumok, könyvtár, tornaterem és udvarok) a Református

Gimnázium gondnoksága alá kerül és ezekért a város nem fizet bért, csak gondoskodik a működtetésükről. A tornatermet azonnali hatállyal átadták, de az is jelentős beruházásokat igényelt. A tető szigetelését kellett kijavítani, valamint a fűtés- és melegvízrendszert átkapcsolni az új hőközpontra. A püspök úr és a főjegyző úr közbenjárására, tanácsi határozat (93/2005) született, mely által november elsejével átkerült iskolánk gondnoksága alá az étkeзде és a bentlakás a járulékos személyzettel együtt, bevették a város költségvetésébe az Egyházkerületnek járó bérleti díj összegét, valamint az étkeзде és a bentlakás működtetési költségeit (személyi+anyagi) átcsoportosították a Benedek Elek Tanítóképzőtől a Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnáziumhoz. Tekintettel arra, hogy az ingatlan kikerült az állami tulajdonból, a helyi költségvetés nem biztosít alapokat a fejlesztésre. A cél elérése érdekében Kollégium-jegyet bocsátottunk ki a tavasszal, melyek eladásából származó bevételeket a felújításra, átalakításra használjuk. A szakemberek által tett árajánlatot, sajnos közelről sem fedezik az eddig bejött felajánlások, ezért támogatásra szorulunk. A volt kollégiumi ingatlanok bérbeadásából származó bevételek visszafordítása, reményeink szerint, lehetővé tenné az étkeзде és a bentlakás felújítását. Az átalakított, működő rendszer (engedélyezett étkeзде, bentlakás és épület) már önfenntartó!

Az Apáczai Közalapítvány támogatásának köszönhetően, sikerült feljavítanunk didaktikai eszköztárunkat. Egy laptopot és egy projektort pályáztunk, melyek segítségével az osztálytermekbe „házhoz” szállítható a szemléltetés. Bérbeadásoknak köszönhetően, több termünket sikerült kifestetni és egy vendégszobát kialakítani.

Az előbb felsoroltak is azt igazolják, hogy közösségünk igyekszik megfelelni a mai kor követelményeinek, ápolva azt a szellemiséget, melyre múltunk kötelez.

*Tőkés Zsolt
igazgató*

Lelkészi jelentés a 2005–2006-os tanévről

Létszám és felekezet szerinti megoszlás. A református gimnázium diákságának felekezeti színe Erdély három történelmi egyháza között oszlik meg: református, római-katolikus, unitárius.

Az iskola 9 osztályában a 2005–2006-os tanévben 262 diák járt összesen, amelyből 139 református, 93 római-katolikus és 30 unitárius.

A százalékban mért eloszlás a következő:

Református: 53,06%

Római-katolikus: 35,49%

Unitárius: 11,45%.

A település, negyed, illetve egyházközségek szerinti szóródás:

Székelyudvarhely I. (Belváros) református egyházközség: 36 diák.

Székelyudvarhely II. (Varga Katalin utca) református egyházközség: 18 diák.

Székelyudvarhely III. (Bethlen negyed) református egyházközség: 34 diák.

Bethlen-negyedi unitárius egyház. 16 diák.

A Belvárosi unitárius egyház. 7 diák.

Szent György plébánia: 4 diák.

Szent Miklós plébánia: 30 diák.

Kis Szent Teréz plébánia: 31 diák.

Bethlenfalvi római-katolikus templom: 2 diák.

A fennmaradt 94 diák 37 település különböző felekezetű gyülekezetéből származik: Agyagfalva, Bikafalva, Bonyha, Bögöz, Egrestő, Farcád, Felsőboldogfalva, Felsősófalva, Fenyéd, Fiafalva, Homoródszentmárton, Homoródújfalva, Kadácsfalva, Kecset, Korond, Lányád, Máréfalva, Marosfelfalu, Miklósfalva, Muzsna, Nagygálambfalva, Ócfalva, Olthévíz, Oroszhegy, Parajd, Patakfalva, Segesvár, Sükő, Székelyderzs, Székelykeresztúr, Székelyszentkirály, Szentegyháza, Szentkereszt, Telekfalva, Vágás, Varág, Zetelaka.

A 94 nem székelyudvarhelyi diákból 40 bentlakó: 3-an az V. osz-

tályból, 37-en a IX–XII-ből. A bentlakók nemek szerinti megoszlása: 17 fiú és 23 lány.

Az igei alkalom címszó istentiszteleteket, áhítatokat és bibliaórákat foglal magába.

A református gimnázium lelki közösségére jellemző, hogy minden nagyobb egyházi és iskolai esemény istentisztelettel kezdődik, akárcsak maga az oktatási hét is. Ez utóbbi időpontja: hétfő, 8:30. Helyszín: Belvárosi református templom. Az V-es diákok hétkezdő áhítatára osztálytermükben kerül sor minden hétfőn 8:00 órakor. Mindegyik alkalmon Bekő István iskolalelkész szolgál. Az általános iskolai tagozat hétkezdő áhítatán rendszeresen segít az éneklésben Rusz Adrienn-Tímea és Fülöp Sándor X. B. osztályos diák. A tanévkezdő és ballagási istentisztelet igehirdetője a 2005–2006-os tanévben Antal Zoltán esperes. Több alkalommal ifjúsági istentisztelet megtartására is sor került, amelyen a diákság szolgáltatta a zenét, mondta az imákat és olvasta az Igét.

A reggeli áhítat a mindennapok szerves részét képezik. Az áhítat rendjét igeolvasás és az ÚR imájának közös elmondása képezi. Az osztályok külön-külön tartják az áhítatot, az első tanítási óra előtt, az iskolalelkész által elkészített Ige-beosztás alapján. Az iskolalelkész naponta meggyőződik arról, hogy az osztályokban az áhítat tartásával megbízott diák az áhítat megtartására felkészült. Hiányzó esetén a lelkész intézkedik a helyettesítésről. Ugyanakkor a lelkész naponta más-más osztályban részt vesz az áhítaton. Ezekén az alkalmakon rendszerint ő tartja az áhítatot; ilyenkor a rend ki egészül előfohással, áldással, énekkel.

A bibliaórák, mint a gyülekezeti és közösségi élet szerves részei több próbálkozáson mentek át. A diákok számára délutánonként meghirdetett bibliaórán általában a bentlakók jelentek meg. A második félevtől e hiányosságot a lelkipásztor a lyukasórák rendszeresen elvállalásával igazította ki. Ehhez kapcsolódik még a IX–X. osztályokban tartott lelki nevelési óra is. A tanári bibliaórák havonta sorra kerültek a hónap első csütörtöke estéjén, vagy egy másik délutánon, ha ezt a közös egyeztetés megkívánta.

Lelkigondozás tekintetében sok esetben került beszélgetésre

sor. A lelki jellegű beszélgetéseken túl külön színfoltot jelent a diákoknak vallási-hitbeli kérdésekkel kapcsolatos látogatása. Ezeknek a lelkipásztori szoba adott helyet. A diákok és szülők kérésére tartott beszélgetések változatos időpontokban kerültek sorra: szünetekben, rendkívüli délelőtti órákban vagy délután. A lelki gondozás fejezetéhez tartozik az egyes osztályfőnökökkel közösen szervezett, a fegyelmi vagy tanulmányi kérdésekkel kapcsolatos látogatás.

A református gimnázium *diakóniai munkáját* a 2005–2006-os tanévben több akció jellemezte.

A 2005. augusztus 23-i árvíz teremtett alkalmat az árvízkárosultak pénzbeli megsegítésére 2005. szeptemberében. A diákpreshitérium csatlakozott Pap Géza püspök gyűjtési felhívásához. A diákság 5 millió lejt meghaladó összeget adott össze pár nap alatt, amelyet az iskolalelkész Bikafalva műemléktemploma újjáépítésére adott át az árvízszülytotta gyülekezet lelkészének. Az árvízkárosultak megsegítésére Gáspárik Magdolna tanárnő élelemgyűjtési akciót szervezett 2006 nagypéntekén.

A diákság és tanári kar anyagilag támogatta az V. osztályos Ferenczy Lajos kezeltetésének költségét 2005 karácsonyán. A tanári kar 2006 húsvétján anyagi részt vállalt két tanártárs gyermekének műtétjével járó kiadásból.

A 2006. májusában tartott *csendes napi* rendezvény a 2006-os magyar református világtalálkozó alapigéjére épített: „kezeink munkáját tedd maradandóvá” (Zsolt 90,17). Ünnepi előadók: Szász Tibor, Dávid László és Varga László lelkipásztorok.

A református gimnáziumbeli sokrétű vallásos tevékenység a „dolgozni és imádkozni” elv alapján történik, és meg akar erősíteni mindenkit a közös keresztyén életfolytatás felelősségteljes megélése által.

*Bekő István
lelkipásztor*

Osztályfőnökök beszámolója

V. osztály

Nagy esemény minden kisdiák életében kikerülni a tanító néni gyakran anyáskodó gondoskodásából, s egy új iskolában az ötödikesek nagyosabb, felelősebb életébe csöppenni. Hasonlóképp nagy kihívás és nagy próbatétel a kezdő tanárnak a tanulmányaira összpontosító egyetemistából mások előmeneteléért felelős tanárrá válni. A nagy változás tehát közös eleme volt az ötödikesek és osztályfőnökük életének.

A várankozást, annak örömét és bizonytalanságát éreztük egymásra tekintve. 30 kedves arcocska figyelt az új „tanító nénire”, akit már osztályfőnöknek kellett szólítani, de virággal és puszival köszöntötték, mint a régi, kedves tanító bácsit. Aztán lassan „az oszi” lett belőle, aki már nincs egész nap az osztályban, de ha gond van, megtalálható a tanáriban. Az osztály is otthonossá vált, a padtársainak nevét is hamar megtanulta mindenki. Lett osztályfelelősünk, eseményszervezőnk, kissekrenyeink, virágaink, sőt még halaink is lettek, akikről a halfelelős gondoskodott hűségesen.

Sokan először voltak egy éjszakára szüleik nélkül távol otthonról a sófalvi gólyatáborban. Itt igazán sikerült a sok ismeretlen fiúhoz, lányhoz közel kerülni. A megérkezés délutánján játszottunk, sétáltunk a faluban, este vacsora után meg tábortűzet raktunk, s aztán körbeültük, s énekeltünk. Hamar kiderült, ki ismeri a cserkésztvényeket, a fákat, lepkéket, madarakat, a legszebb népdalokat. Ki szeret legjobban kirándulni, ki nem szereti a szilvás gombócot, ki szeret leginkább dicsekedni, és ki meséli a legjobb vicceket. Az együtt töltött órák alatt sokakból előbújt az első iskolahét alatt még szemérmesen rejtőzködő kisördög. Mások, főleg a kislányok, itt is éppen olyan angyalian kedvesek voltak, mint első találkozásukkor. A délelőtti kiránduláson Tibor papbácsi kalauzolt bennünket, bejártuk vezetésével a szép zöld vidéket, sőt róvásírással díszített követ is láttunk. A templomban beavatott minket a kék szín és a

mennyezetet díszítő ágak jelentésébe. Megmutatta, hogyan harangoztak veszély esetén, s miért tudta a székely ember, hogy haláleset történt a faluban, s idős vagy fiatal, férfi vagy nő távozott. A szemfülesek még „az idő zúgását” is meghallgathatták a keresztelődencében. Ebéd után a hazaútra készülve már kicsit úgy éreztük, összetartozunk. S ez az érzés napról napra erősödött.

Első közös teadélutánunkra a szülők is eljöttek, s jól szórakoztak a jelmezversenyen, a viccmondó-versenyen, mulattak a talalós kérdéseken. Táncversenyünk is volt, ahol, ki-ki megmutathatta, hogyan ropja kedves zenéjére.

Lelkesen készítettünk díszeket a karácsonyfa-díszítő versenyre, képviseltük iskolánkat, akárcsak a tizenkettedikesek. Az ötletes díszekkel belépőt nyertünk a Mesefalu kézműves-foglalkozásaira, így hát júliusi kirándulásunk alkalmával mézeskalácsot süttöttünk, gyöngyöt fűztünk, bútort festettünk, virágsziromból képeslapot ragasztottunk, nemezeltünk, s természetesen sokat játszottunk és nevettünk. A karácsonyi szereplés igen jól sikerült, ki hosszabb, ki rövidebb verssel igyekezett megidézni az ünnepi érzést. Jó volt érezni, hogy ugyanúgy kivesszük a részünket, és sikert aratunk, mint a nagyok, a kilencedikesek.

Évközben megtudtuk, hogy ki miben jeleskedik. A cserkészek beszámoltak arról, miért is jó velük tartani, megosztották velünk legszebb élményeiket. Lukács Orsolya és Abrán Mónika a pingpongversenyen szereztek dicsőséget, Sándor Mátyás meg sorra nyerte a síversenyeket. Tavasszal tájékozási versenyen is részt vettek Bedő Réka, Bándi Nándor, Sándor Mátyás, Kenyeres Edina. A matematika tantárgyversenyen, ill. A Zrínyi Ilona matematika-versenyen osztályunk több tanulója is részt vett. A tantárgyverseny körzeti szakaszán Simó László, Szász Arnold, Ülkei Beáta, Ülkei Timea, Vitályos Bartalis Réka jeleskedtek, Ülkei Timea III. helyezést ért el, továbbjutva a megyei szakaszra. A Zrínyi Ilona matematikaversenyen Kubanek Éva, Szász Arnold, Szócs Attila Szabolcs, Ülkei Beáta és Timea, Vitályos Bartalis Réka képviselték az V. osztályt. Ülkei Beáta és Timea verseikkel a Békéscsabai Könyvtár pályázatán dicséretet kaptak. Vágási Réka, Kovács Zsuzsanna, Kenyeres Edina, Kubanek Éva részt vettek a bibliaverseny megyei

szakaszán, Vágási Réka, II. helyet szerzett, az országos döntőbe is eljutott. Vágási Réka remek írásával a Cimborá folyóirat pályázatát is megnyerte, jutalomtáborozáson vett részt. Pál Emőke Anita a Mesés Tojások Kiállításon szerzett dicséretet.

Farsangi jelmezbálunk is kitűnően sikeredett, az ötletes jelmezek sora szórakoztatott.

Homoródfürdői kirándulásunkon a lovaglás örömeibe is belekóstolhatott az osztály, az együtt játszás délután összehangolta kis csapatunkat.

Az évvégi szereplésen szavalatokkal és a „Taligás király” című majd kétórás mesejátékkal szórakoztattuk a szülőket. A kisebb és nagyobb szerepeket mókásan, eredetien sikerült megformálni. Emlékezetes marad Szócs Attila Szabolcs mint Mordizom király, Bálint Attila mint Nagyerejű, Lukács Orsolya illetve Kubanek Éva, szép Csipkerózsikák, a bűbajos boszorkányok, Bedő Réka és Vágási Réka, Simó László, Torzonborz kalózkapitányként, de az egész mese-nép kiválóan alakított.

Tanulmányi eredményeire szintén büszke lehet az osztály: első félévben 4 tanuló, második félévben úgyszintén 2 tanuló szintízes általánossal zárt, s sokan követték őket szorosán, így végül 10-es-sel első tanulóink Ülkei Timea s Vágási Réka, második tanulónk 9,96-al Ülkei Beáta, harmadik 9,92-vel Vitályos Bartalis Réka. Dicséretben részesültek Abrán Mónika, Lukács Orsolya s Kubanek Éva a kiemelkedő 9, 77-es átlagért.

Év végén kis visszatekintő vallomásaikban sokan írták, hogy ez az iskola olyan, mint egy második otthon, s a beilleszkedés olyan jól sikerült, hogy úgy vannak együtt, mint egy nagy család. Azt hiszem, ennél fontosabbat, többet nem lehet, s ezért nem is kell mondani.

*Fekete Adrienne
osztályfőnök*

IX. A. osztály (egy tanév krónikája)

Szent István napja után, amikor a nappalok érezhetően egyre rövidebbeké válnak és az éjszakák már hűvöset lehellnek, az embert egy különös és furcsa érzés keríti hatalmába.

A reggeli sűrű ködök, az imitt-amott megjelenő sárguló falevelek, s a réteken csapatokba gyülekező gólyák, mind-mind egy varázsszót sugallnak nekünk: SZEPTEMBER.

Az égi vándortársainkhoz hasonlóan, mi, „Refis Gólyák”, szeptember 1-én gyülekeztünk, hogy az előttünk álló négy éves utazásra felkészüljünk. Ők, mint diákok, én, pedig mint osztályfőnök, de mindnyájan újak, beléptünk az iskola boltíves kapuján. A vastos, ódon falakból sugárzott az elmúlt századok tiszteletre intő parancsa, a folyosókat betöltötte a friss meszelés illata. Az osztály megtelt vidám, nyüzsgő, kíváncsi arcokkal. Rövid ismerkedés és megbeszélést után reményekkel és kérdőjelekkel indultunk haza.

2005. szeptember 5 délután 3 óra, Patkó. És már el is indultunk Felsősófalvára, a Gólyatáborba.

A gyülekezeti otthonná átalakított kántori lak, a komótos hosszú terített asztal, a konyhában sürgölődés, a levegőben mennyei illatok. Minden jel arra utal, hogy szeretettel várnak minket. Isten hozott! – mondják a vendéglátóink, és máris mutatják a szálláshelyet. Magunk is igyekeztünk! – mondjuk mi. A csapat hamar elrázódik, és az ízletes ebéd (amit bizonyára a szakácsnők a lelkükkel főztek) után a tornácon sziesztázva – beszélgetve, örvendünk a találkozásnak, élvezzük a kellemes őszt és a falu csendes nyugalma.

A gólyatábort istentisztelettel nyitja meg Fülöp Gábor tiszteletes úr, áldást kérve ránk, a közös munkánkra, és mindarra, ami az elkövetkezendő négy évben velünk fog történni. A templom ajtaján kilépve érezzük már, hogy a Refi egy egészen más iskola, mint a többi! Itt a lelkiekre jóval nagyobb hangsúlyt fektetnek.

A szálláshelyre való visszatérésünk után, Szalay Zsuzsanna iskolapszichológus, csoportos játékokkal segít nekünk egymás jobb megismerésében. Vacsora után hosszú éjszakába nyúló beszélgetés következik, majd nyugovóra térünk egy szép nap reményével.

Szikrázó napsugarak ébresztenek. Az udvar fűvén vastag, csillogó harmat. Alig szedjük össze magunkat, és máris hangos szóval köszön ránk a túravezetőnk, Geréb Péter tanár úr. Ő kalauzol el bennünket a Sósorosba, gyönyörködni a Sóvidék természeti ritkaságaiban. Félúton vagyunk már visszafelé, amikor Vass Imre sporttanár küldi az SMS-t: Most indultam Udvarhelyről! Délután kosarazás meg foci! A hírt üdvrivalgással fogadjuk és nyújtjuk a lépteinket hazafelé.

Ebéd után a szokásos szieszta és beszélgetés, majd indulás az iskola udvarára. Amikor már jól belemelegedtünk a játékba főnöki vizitáció: a Kolozsvárra tartó igazgató úr beköszön hozzánk. Hát bizony, a gazda szeme hizlalja a nyáját! Alig fújuk ki a gőzt magunkból, és máris ott terem László Zoltán zenetanár. Ő egyházi ifjúsági énekekre tanít minket. Majd vacsora. Sötétedés után a tábortűz fényénél és melegénél vidám, hosszas beszélgetés. Érezzük, hogy ezentúl együvé tartozunk, s csak idő kérdése, hogy közösséggé váljunk. Megint egy csodálatos reggelre ébredünk, de a délelőtti program nem annyira csodálatos: az iskola rendszabályzatának pontonkénti megbeszélése és tudomásulvétele. A Refi itt is másabbnak bizonyul mint a többi iskola!

Rövid szabadidős program és máris megérkezik a társosztályunk az osztályfőnök és az iskolapszichológus kíséretében. Örvendünk a találkozásnak, és indulunk a közös istentiszteletre. A templom ódon csendjét rövid ideig vidám zsvaj váltja fel, amelyet templomi ének, imádság, ige és hálaadás követ. Majd békés, boldog séta a szálláshelyünkre. Ezután pedig az, amit kevésbé szeretünk: csomagolás, takarítás, pakolás, elköszönés és indulás haza. De semmi probléma! Alig egy hét és újra találkozunk!

2005. szeptember 15.

9 óra. Az élettelennek tűnő falak újból megtelnek étellel. Vidám arcok. Sugárzó tekintetek. Istentisztelettel kezdjük a tanévet és ettől arrafelé a hetet is. A Refi tényleg másabb, mint a többi iskola! A mai nap még ünnep, de holnaptól már kezdődik a tanulás, a közösségépítés és a közös munka. Az iskolai életnek egy színfoltja, a gólyabál következik. Izgulunk bizony, mert úgy az osztály, mint az

osztályfőnök „gólya”. A végzősök a szervezők, viszont a főszereplők mi vagyunk! A sok fáradozás meghozta az eredményét, a szereplés, az ügyességi próbák és az ezután következő buli felejthetetlen élmény marad számunkra.

Egy pár szokványos iskolai hét után egy újabb fénypont: kirándulás a Tizenhétfalusi Havasba! Már december 10.-ét írunk. Most



már osztályközösségként megyünk kirándulni olyan helyekre, ahol még a madár is ritkán jár. A színes élményeinkről, a kirándulás hangulatáról hű képet festett a karácsonyi ünnepélyen bemutatott multimédiás prezentáció. Majd jókívánságokkal elhalmozzuk egymást. Készülünk a szent ünnepre, és várjuk az Új Esztendőt.

Rövid januári pihenő. Majd három hetes kemény tanulási időszak. És a végén az elégtétel: 9,26-os osztályátlag. Utána a jól megérdemelt egy hetes pihenő. De már tudjuk azt, hogy a vakáció után nemsokára újabb kirándulás következik. Ezúttal a Madarasi Hargitára. Az itt eltöltött napokról tanúskodik az 5 CD-nyi fotó amely még vár a feldolgozásra.

Február 25.-én farsangi bál, ahol újból szerepelünk. Egy multi-

médiás prezentáció által a szülőkkkel és diáktársainkkal is megosztjuk a gólyatábor élményeit.

Tantárgyversenyek és mindenféle vetélkedők időszaka következik. A tanulás, a különböző sportversenyek, a tudományos vetélkedők, az ezekre való felkészülés és az ezeken való részvétel időszaka, amely kinyúlik május közepéig. És közben készülünk a budapesti Veres Péter Gimnázium diákjainak fogadására, hisz testvériskolai kapcsolatot akarunk! A velük eltöltött idő, a közös kirándulások (Csíksomlyó, Szent Anna tó, Székelykeresztúr, Ispánkútja, Segesvár) során világossá válik számunkra, hogy mi, Isten gyermekei, mennyire különbözőek vagyunk. De vannak közös kapcsok, amelyek minket összetartanak.

A diáknapokon való részvétel és szerepvállalás pezsdíti fel az osztály életét. Résztvevőként és szervezőként egyaránt jelen vagyunk. Majd újabb hajrá. Egy pár hét és itt van a tanév vége!

Számadás az elmúlt tanévről.

1. Tanulmányi eredmények:

1.1. Évi médiák: 27 tanulónak 9,00 felett

1.2. Osztályátlag: 9,23

2. Tantárgyversenyek

2.1. Kenguru:

– matematika: Kálmán László – megyei I. díj

– angol: Szócs Barna – dicséret

2.2. Alternatív magyar tantárgyverseny (Szováta):

– Kovács Zsuzsanna – részvétel

2.3. Gordiusz:

– Szócs Barna – X. hely

2.4. Biológia tantárgyverseny

– Bordi László Lehel – körzeti I. hely

3. Ösztöndíjak

– Szigyártó Réka egy éves tanulmányi ösztöndíjjal tovább tanul az Amerikai Egyesült Államokban

4. Sport

4.1. Hoki:

– Waum Konrád – országos I. hely

4.2. Kézilabda:

– Liszkovics Kata és Streza Andrea – megyei I. hely

4.3. Labdarúgás (Villy Kupa):

– fiúcsapat – III. hely

5. Kirándulások

– Tizenhétfalusi Havas

– Madarasi Hargita

– Szent Anna tó

– Segesvár

6. Gólyatábor

– Felsősófalva

7. Kultúra

7.1. Iskolai gólyabál:

– Liszkovics Kata és Fazakas Botond – I. díj

7.2. Városi gólyabál:

– Liszkovics Kata és Fazakas Botond – III. díj

7.3. Farsangi bál

– szereplés (angol nyelvű jelenet / multimédiás prezentáció)

7.4. Diákszínhátság:

– Vitéz Lelkek: Liszkovics Kata és Fazakas Botond – szereplők

8. Közéleti szerepvállalás

8.1. Diákpresbitérium:

– Fazakas Botond, Liszkovics Kata, Tamás Nagy Emőke és Waum Konrád – tagok

8.2. Diáknapok:

– Fazakas Botond, Liszkovics Kata és Waum Konrád – szervezők

9. Testvériskolai kapcsolat

– Veres Péter Gimnázium, Budapest

A tanévzáró istentisztelet teszi a napot igazi, meghitt ünneppé. Majd ezt a díjkiosztás követi, amely két nagy meglepetést tartogat számunkra: a „Mustármag” díjat IX. A osztályos diák kapja és „A legeredményesebb osztály” díj is a IX. A osztályt illeti.

Eddig sejtettük, de most már tudjuk, hogy az élet harc, s attól szép, hogy időnként győzhetünk is.

Cseke Árkosi Károly
osztályfőnök

IX. B. osztály

Szeptember 7-én reggel 10 óra. Gyülekezünk a Patkóban. Ez az a pillanat, amikor először találkozom az osztályommal. Rosszabbul vagyok, mint valaha az izgalomtól. Ráadásul a katedra biztonsága mögött sem érezhetem magam, mert más a környezet. Mindannyian tudjuk, hogy a padban ülő és az iskola kapuin kívül lévő Pistike két különböző személyiség. Ezen a bizonyos szerda reggelen 29 ilyen csemetével kellett egy háromnapos kirándulásra indulnom. Nem is ismertem őket még látásból sem, három-négy kivételével, úgyhogy szörnyen izgultam, de aztán megnyugodtam. Gyerekek ezek is, mint mindnyájan, akikkel dolgoztam, dolgozom. De persze egészen különleges, mert az enyéim. Amúgy semmi különös nincs bennük, a varázslat lényege, hogy összetartozunk. Nagyon jó indítás ez a gólyatábor, mert a gyerekeket az iskolapadban soha nem lehet olyan mélyen megismerni, mint amikor kiszakítjuk onnan. Ezalatt a három nap alatt többet megtudtam róluk, mint egész évben.

A IX. B. egy zajos, ügyes, értelmes és tanulni lusta társaság, mint mondtam, semmi különös, minden gyerek ilyen. Viszont nálunk van egy kivétel: Kristály László Zsolt, ő az éltanuló. Nem osztályelső, hanem csupa tízes, iskolaelső. Városi összehasonlítást nem végeztünk, de nem is az a lényeg. Tehát van nekünk egy tanulni szerető gyerekünk. Aztán van egy Kovács András, akinek a nevét az egész iskola egy hét alatt megjegyezte. Konkrétan nem is tudnám megmondani, hogy mitől olyan érdekes. Hiperaktív, intelligens, nehezen kezelhető – ezek mind olyan szavak, amiket a csődöt mondó pedagógus szeret hangoztatni, viszont András attól elbűvölő, hogy végtelenül jóindulatú és segítőkész minden szétszórtsága mellett. Olyan osztálytárs, akire mindig lehet számítani, és sose lehet rá haragudni.

Bálint Géza egy egy másik színfolt a hátsó sorban. Ő a megfontolt, bölcs, öreg medvék felnötteket meghazudtoló nyugalommal nézi a világot. Egy hangot nem tanul otthon, viszont második tanuló. Ha majd egyszer elkezd tanulni, nem lesz elég a tízes osztályozási rendszer. Nagy bringás, versenyeket nyer, javítóműhelyben dolgo-

zik és általában az egyirányú forgalommal szembe szeret „ezerrel” kerekézni. Remélem még sokáig, mert akkor semmi baj nem éri. Változni sajnos nem fog.

Karácsonykor szerepeltünk. Nagy izgalom, sok veszekedés és végül nagy taps. Minden fáradságot megér az elvégzett munka öröme.

Februárban kirándultunk a Madarasi Hargitára, 12-en csak, de az számít, aki ott van. A többiek hiányoztak nekünk és szegényebbek egy picivel. Azt hiszem, hogy az együttműködés és együttakarás még nagy maga után kívánnivalót.

Focistáink (Bálint Szabolcs, Fazakas Ferenc, Fazakas László, Kovács András, László Előd) az iskolák közti bajnokságban harmadik helyezést értek el. De ez sem von ki belőlük elég energiát.

Néptáncosunk is van: Biás Izabella, aki a Boróka együttes tagja.

Sakkozónk kettő volt: Fazakas Ferenc és Kovács Zsuzsa, ez utóbbi kislány sajnos már nem velünk tanul, átment az A osztályba. De szünetben köztünk van és szeretjük. Ferentől is el kell búcsúznunk egy félévre, cserediák lesz szeptembertől Budapesten.

A teljesség kedvéért felsorolom az összes versenyen résztvevőket:

Bartók Béla Emlékverseny, Marosvásárhely: Gergely Zsófia, Zsombori Katalin, Joó Emőke

Zsoltár- és népdaléneklő verseny, Nagyvárad: Andrási Hanna, Zsombori Katalin.

Alternatív Irodalmi Tábor, Szováta: Gergely Zsófia, Tarcsafalvi Beáta

Általános műveltségi vetélkedő, Halászelke: Kristály László, Andrási Hanna.

Angol Kenguru Verseny: Fülöp Ildikó, Kristály László,

Kristály László az eddigieken kívül részt vett a történelem tantárgyverseny megyei szakaszán és a TUDÁSZ-on.

Igyekezet van, és még sok érdekes gyerek, akik a szemünk előtt érnek nőkké és férfiakká. Nem tudom, mondhatjuk-e valaha is mi, tanárok és osztályfőnökök, hogy ehhez hozzájárulunk. Mindenki felnő előbb-utóbb, ne tulajdonítsunk magunknak túl nagy jelentő-

séget. Én azt szeretném, hogy jól érezzük magunkat egymás társaságában és az iskolában. Ha ezt elértük, akkor mindent megvalósítottunk.

Borbáth-Szőcs Nóra
osztályfőnök

X. A. osztály

... mi megtettük az első lépéseket az önmegismerés, a társak megismerése, a környező világunk megismerése felé. És ha így folytatjuk, akkor nem telt el hiába ez a tanév... – olvasom a tavalyi osztálybeszámoló végszavait és folytatásnak, az év mottójának Kahlil Gibran szavait választottam: „Ti vagytok az út és az úton vándorlók is. Ha egyikőtök elbukik, a mögötte haladókért bukik el, hogy figyelmeztessen a kőre, amely a botlást okozta. De azok miatt is botlik meg, akik előtte haladtak, s bár gyorsabb és biztosabb járási módjuk, mégsem mozdították el az úton lévő akadályt.”

Az osztály vándorúti élményeit, botlásait, tetteit csak röviden és címszavakban foglalom össze:

Osztálydíszítés:

Igazi közösségi munka a padlócsiszolás és lakkozás. Még hogy nincs közmunka 2006-ban!? Van, és ezen az úton is külön köszönet a részt válláló szülőknél és diákoknak.

Plakátokat rajzoltak és hangulatossá varázsolták az osztálytermet Botorok Attila és Fülöp Sándor.

Most, hogy kellemessé varázsoltuk környezetünket indulhat az úton a vándorlás...

Tantárgyversenyek, vetélkedők:

Angol nyelv „Kenguru” verseny megyei szakasz: Bencze Béla kiváló eredmény.

Matematika „Kenguru” verseny országos szakasz, Bukarest, résztvevők: Fancsali Csaba, Molnár Lóránt, Tófalvi Zsolt, Szász – Bálint Attila.

Biológia, megyei szintű „Csűrös István emlékverseny”: I. hely: Magyar Gizella, Tamás Tímea

Európai Unió verseny a MÜTF szervezésében: III. hely, csapatok: Tamás Tímea, Magyar Gizella, Berki Attila, Straub Dániel, Botorok Attila és a végzős Derzsi Katona Emőke.

A Református Középiskolák XII. Természettudományos Diákonferenciája, Csurgó, Magyarország: dicséretben részesült Berki Attila „A szentegyházi vasúzem múltja és jelene” című dolgozatával

és kiemelkedő dolgozatot mutatott be Mihály Zoltán „Székely virágmintás bútoraim” címmel.

GTP – I. hely, vezetői: Bencze Béla, Berki Attila.

Fizika: „Kedvenc fizikakísérletem” résztvevők: Bencze Béla, Botorok Attila, Straub Dániel.

Iskolán kívül is tevékenyek: Mihály Zoltán, Mag Ildikó, Gál Előd és Kosza Hunor a Szentegyházi Gyermekefilharmónia, Bencze Béla a Kékiringó Néptáncsoport, Balázs Gudor Katalin a Vitéz Lelkek diákszínjátszócsapat aktív tagja.

Ünnepek:

A Reformáció ünnepén szavalt Ambrus Emőke és Bán Csilla.

„Kis Gergely Nap”: hegedűn játszott Mihály Zoltán és énekelt Mag Ildikó.

Sport:

Kiemelkedő eredmény a „Villy Kupa” keretén belül elért IV. hely, ezt a két tizedik osztály közös focicsapata érte el.

Évvégi díjazottak:

Első tanuló: Berki Attila 9,71-es évvégi átlagjegy.

Második helyen: Tamás Tímea és Straub Dániel 9,53-as átlag.

Harmadik tanuló: László Ildikó 9,47-es átlaggal.

Osztálykirándulások:

Az őszi folyamán az alsórákosi Olt-szorost jártuk be közösen a zetalaki iskola egyik ötödik osztályával, ahol Erdély talán legszebb bazaltoszlopait néztük meg. A Hegyes-hegy kihunyt vulkáni kráterében gyűjtöttünk kőzeteket (egyébként érdekessége a helyszínnek, hogy egy részét itt forgatták a „Dallas Pashamente” című filmdrámának, amelyet nemzetközi fesztiválokon többször is díjaztak), majd a nap második felében, a Tepő patak medrében gyűjtöttünk Ammonitesz maradványokat. Power Point bemutatót készített Tamás Tímea és Izsák Szilárd.

A farsang időszakában a Madarasi-Hargitán töltöttünk el három napfényes napot. Utólag Botorok Attila és Fülöp Sándor bemutatóját nézhettük meg a kirándulásról.

A tavaszi vakációban az óbudai Veress Péter Gimnázium XI. C. osztályának meghívására Magyarországra utaztunk, ahol csodálatos helyeket látogattunk meg: első nap budapesti körsétával kezd-



tük (Országháza, Mátyás templom, Halászbástya, Budai vár, Lánchíd, Hősök tere, Városliget – Hunyadi kastély), második nap autóbusszal a házigazdákkal közösen kirándultunk Esztergomba (Bazilika, Mária Valéria híd), Visegrádra (Királyi Palota, Fellegvár, bobozás, bográcsozás, tanár-diák foci), míg harmadik nap vonattal Egerbe utaztunk (bazilika, a „Lyceum” épülete, az egri vár, Gárdonyi sírja). Két bemutató is segített minket nosztalgizálni, készítői: Szenté Barna és Lőrincz Csaba.

A tanítás befejeztével néhányan Görögországba is eljutottunk, barangoltunk az ókori romokon, sétáltunk az Olimposzon és hangulatos tengerpartokon.

A vakációban, július első napjait az osztály jó része, saját kezdeményezésre a Vargyas-szurdokban töltötte, ahová egri házigazdánkkal, Barna Béla újságíró barátommal egy délután mi is leugrottunk, az Orbán Balázs barlangot jártuk be a vállalkozó kedvűekkel. Visszafelé a Pionír ösvényen bandukolva, ahogy a szoros meredek falán emelkedtünk, fejtette ki gondolatait barátom: Hihetetlen, hogy ilyen messzire elgyalogolnak, sátorral, kajával csak úgy önmagukban... a táj szépsége az igazi vonzerő, de elég mindez

egy ilyen túrához? A válasz a tettekben van: kell kívánni, akarni az együttlétet, a közös élményeket és akkor lesznek.

Hogy is fejeztem be a tavalyi osztálybeszámolót?... mi megtettük az első lépéseket az önmegismerés, a társak megismerése, a környező világunk megismerése felé. És ha így folytatjuk, akkor nem telt el hiába ez a tanév... – nem telt el hiába immár két év, habár a botlást okozó követ talán nem mindig találtuk meg, vagy még sokszor átugorjuk, hiszen fiatalok vagyunk, de tudjuk, hogy ott van és a mindennapok szűrkeségében, önmagunkban is suttoghatjuk: úton vagyunk, együtt vagyunk és ez számunkra a boldogság...

Tisztelettel,

Kacsó Péter
osztályfőnök

X. B. osztály

*Egy Istenarc van eltemetve bennem:
Antik szobor, tiszta nyugodt erő.
Nem nyugszom, amíg nem hívom elő.
S bár világ-szennye rakódott reája,
Nem nyugszom, amíg nem lesz reneszánsza.
Reményik Sándor*

A Református Gimnáziumban eltöltött első közös évünk után már ismerősként köszöntöttük egymást szeptemberben. Barátságok és szerelmek alakulnak és múlnak, s nemcsak az együtt töltött idő alakít minket, hanem az Istentől mellénk rendelt emberek is. Megtanulhattuk ebben az évben, hogy a szeretet – keresztyénségünk egyik alaperénye – nemcsak érzelem, sokkal inkább az akarat döntése egy közösségben.

A 2005–06-os tanévben az osztálylétszám a statisztika szerint nem változott. Valójában egy kedves diákunk, Vajda Csaba, ősztől Székelykeresztúron kezdte a X. osztályt, helyette Marosvásárhelyről Székely Zselyke Kata töltött egy félévet velünk. Első félév végén ő is távozott, a második félévet Kirmaier Gáborral kezdtük. Gábor a maga egyéniségével, művészelkével hamar megtalálta helyét az új közösségben és hamarosan bizonyított is, megnyerve egy fotóversenyt.

A X. osztály újabb és újabb kihívásokat hozott diákjai és az osztályfőnök számára egyaránt. Talán ezért is, az elmúlt év nagyon mozgalmas volt.

A második félévet egy 3 napos kirándulással kezdtük. Homoródon, a Sopánkút panzióban eltöltött pár nap a közös élmények sokaságát jelentette – volt ott filmnézés, zenehallgatás, lovaglás, sízés és hosszú éjszakai beszélgetések. A ház részéről nekünk szánt ajándék kürtőskalácsot közösen elkészített gyümölcssalátával köszöntük meg. És bevallom, jól esett vendéglátóink visszajelzése: meglátszik az osztályon a református iskola szellemisége. Az egyik diák így fogalmazott: Jó volt együtt lenni. A tavalyi kirándulásokhoz képest is sokkal szorosabb barátságok szövődtek.

A második félév a versenyek időszaka is volt. Pozitív változás, hogy az előző évhez képest osztályunk tanulói közül egyre többen neveztek be és értek el eredményt különböző versenyeken.

„Az én drogellenes üzenetem” c. meghirdetett pályázaton minden kategóriában indult diák és a megyei szakaszon mindenik kategóriában első díjat hoztak el. Dicséret illeti a fotó kategóriában Kirmaier Gábort, I. díj, ill. Gidó Emesét és Feleki Izabellát, II. díj. A weboldal szerkesztéséért Bálint István és Bálint Botond kapott megyei első díjat. Esszé írás kategóriában Tornai Gyöngyi a megyei első díj után megkapta az országos első díjat is.

A Marosvásárhelyen megszervezett Bartók Béla emlékversenyen márciusban két diák: Szélyes Ildikó és Rus Adrienn Tímea vett részt jó eredménnyel. Dicséretet érdemelnek szorgalmukért a felkészülési időszakban és helytállásukért a versenyen.

Hat diák vett részt a Kenguru versenyen. Angolból Vaszi Éva, Fazakas Orsolya, Rus Adrienn Tímea, ill. matematikából Bartha Zsombor, Pál Alpár és Rus Adrienn Tímea.

Iskolánk sportéletébe az idén is többen bekapcsolódtak. A kosárlabda, futbal és kézilabda tűnnek a legkedveltebb sportágaknak. Eredményeket értek el Pál Alpár, Bálint István, Tornai Gyöngyi és Szabó Attila.

Iskolán kívül is jó hírnevet szereztek nekünk Pálfi Imola és Gidó Emese a Boróka Néptánc együttes aktív tagjaiként hazai és külföldi szerepléseikkel.

A Diáknapok szervezésében – akárcsak tavaly – Burszán Andrea és Rus Adrienn Tímea vettek részt, nagy lelkesedéssel.

Az iskola kórusának hű tagjai voltak az idén is Vaszi Éva, Paizs Anna, Pál Zsuzsa, Fülöp Sándor, Rus Adrienn Tímea, Bálint István, Bálint Botond, Pál Alpár, akik szívesen vettek részt iskolai rendezvényeken ill. kórustalálkozókon.

Az iskolai rendezvényeken, ünnepeken a szavalás, a zene és az ima biztosításáért néhány diák dicséretet érdemel: ének, zene: Kovács Katalin, Elekes Renáta, Feleki Izabella, Paizs Anna

Ima: Fülöp Sándor, Kelemen Zsuzsa, Kovács Katalin, Bokor Mária

Szavalás: Majlát Gyöngyi, Kovács Katalin, Kelemen Zsuzsa,

Burszán Andrea, Bokor Mária, Fülöp Sándor, Kirmaier Gábor, Rus Adrienn Tímea, Bálint Botond.

A tanulásban legjobb eredményeket elért diákok: osztályelső Kelemen Zsuzsa, 9.83 év végi átlaggal, őt követi Paizs Anna 9.75, majd harmadikként Kovács Katalin következik a sorban.

A versenyek és rendezvények után elértünk az évfárához is, félúton vagyunk. Az első lépéseket már megtettük, tapasztalatot gyűjtöttünk önmagunkról, társainkról, tanárainkról. Talán vágyainkról, céljainkról is tisztább képünk van már. Adja Isten, hogy mindeinkünk megtalálja a megvalósítás útjait.

Szabó Sarolta
osztályfőnök

XI. A. osztály

A XI. osztályt huszonkilencen kezdtük, 22 lány és 7 fiú, egy tanuló Magyarországon folytatja tanulmányait.

A sikeres tanévkezdés első lendületét sajnos visszafogta a novemberi háromhetes tanügyi sztrájk, amely megzavarta a tanítás-tanulás ritmusát. A tananyag újrafelosztásával, az elmaradt órák bepótlásával a tanév végéig sikerült bepótolni az elmaradást, de mindannyian – tanulók, szülők, tanárok – meggyőződhattünk arról, hogy csak együtt, egymást kölcsönösen segítve, nyugodt körülmények között tudunk és szeretnénk dolgozni.

Az első félév végén iskolánkban megünnepeltük a reformáció napját, megtartottuk hagyományos karácsonyi ünnepségünket, majd a farsangi bált.

A második félév első nagy kihívása a nagykorúsítási ünnepség megszervezése volt. Úgy gondoltuk, legyen ez a műsor részünkről egy ajándék a XII-esek számára, róluk szóljon, de legyen egy kicsit olyan, mint mi. Bár az első napokban nehezen körvonalazódott, hogy kinek mi a feladata, ragaszkodtunk hozzá, hogy mindenki saját kedve és tehetsége szerint vegye ki részét a munkából. A próbák során nemcsak a műsor csiszolódott, hanem kis közösségünk is (A. és B. osztály), és jó volt látni, hogy ha leküzdjük türelmetlenségünket és egymásra figyelünk, jól kiegészítjük egymást. A megérdemelt



pihenésre Homoródfürdőn került sor. Bár az osztály egy része nem tartott velünk, jól éreztük magunkat, de nagyon szeretnénk, ha következő alkalommal mind együtt mennénk.

Osztályunk tanulói több versenyen is részt vettek.

Csomor Renáta a Bocskai István Halásztelki Műveltségi Vetélkedőn, valamint

Ráduly Ildikóval az Implom József magyar helyesírási versenyen képviselték iskolánkat.

Páll Anna-Mária részt vett a szovátai Alternatív tantárgyversenyen, majd I. díjjal tért haza a Bethlen Gábor honismereti vetélkedőről.

Árgyó Botond Sepsiszentgyörgyön a református iskolák közötti matematika versenyen I. helyezést ért el.

A matematika Kenguru versenyen Marosi Melánia, Molnár Zsuzsa, Kocsis Timea, Böződi Timea, Bálint Zoltán,

az angol Kenguru versenyen Parajdi Rita, Séra Mónika, Molnár Zsuzsa, Böződi Timea vettek részt.

Diákjaink a sportban is kivették részüket.

Molnár Zsuzsa és Kálló Annamária az iskola lány kézilabda csapatával az Országos Kézilabda Bajnokságon I. helyezést értek el, játszanak az iskola kosárlabda csapatában is.

Ürögdi Lóránt az iskolai focicsapattal részt vett a Villy Kupán, az I. MÜTF Foci Kupán és az iskolák közötti foci bajnokságon.

XI. osztályosok lévén, a mi feladatunk volt az iskolánk bemutatása a sulibörzén. A visszajelzések szerint ez jól sikerült, a kisdiaáknak nyújtott tájékoztatás pontos és megnyerő volt.

Vass Orsolya, Rózsa Sarolta, Mátéfi Edit, Márton Melánia az UFF tevékeny tagjai. Több városi rendezvény lebonyolításában, így a Városi Diáknapok megszervezésében is részt vettek, ahol iskolánk diákpolgármester jelöltje Árgyó Botond volt.

Az osztály tanulmányi előmenetele fejlődést mutat a tavalyi eredményekhez képest. Ez bizakodásra ad okot a jövő tanévre nézve, mely nehezebb, de reméljük szép és sikeres lesz.

*Laczkó Imola
osztályfőnök*

XI. B. osztály

Annak idején, velünk kezdődött a gólyatáborozás, az idén velünk kezdték a X. osztályos diploma kibocsátást. A tizedik osztály végén diplomát kapni, ez „valami reform.”

Az első három iskolánapot a kicsi tornateremben töltöttük ideiglenesen, átengedve az osztálytermünket az ötödikeseknek. Egy kis áldozathozatalra volt szükség, az ötödikesekért, de főleg az árvízkárosultak javára. „Adakozz, hogy segíthessünk” volt Bekő István lelkipásztor felhívása. És az osztály, az iskola megmozdult. A kirándulást is az árvíz sújtotta Hodgya és Farcádra terveztük, és felejthetetlen élményt őrizünk róla.

Az október 6-i megemlékezést közösen a XI. A osztállyal készítettük. A fiúk az iskola közössége előtt szerepeltek: 13 vértanú személyiségét bemutatva 13 harangkondulás és két szavalat között.

Az első félévi tanulmányi eredmények igen jók voltak. Matematikából 15 tanulónak 10-es médiája volt. E tantárgyból 3 tanuló kivételével mindenki kapott legalább egy tízest. Az első tanévhez viszonyítva óriási a haladás. A tanulók hozzáállása jó irányban változott, azonban a szubjektivitás is számít a jegyadásban.

Az első félév alapján a III. dobogóhelyet foglalhattuk el, a IX. A. és a XII. A után. A tanulmányi ösztöndíjakat is ezen eredmények alapján osztották ki, 9, 60-as osztályzat fölött. Az említett toplistára Virginás Beáta, Balázsi Zsuzsanna és Nagy Emese kerültek föl. Az első félévet három hétre megszakította az általános sztrájk. Pontosan a sztrájk idején került sorra a cserediák program e tanévi megvalósítása. Molnár Levente és Szakács Péter képviselte az iskolánkat a Miskolci Református Gimnáziumban.

A második félév első hete is különleges volt. Készültünk a maturandusra. A február 17-én, a kultúrház felújított koncerttermében bemutatott műsor a dramatizálás és a jó képanyag kivetítése által felelevenítette a 18 évesek életének szakaszait: csecsemőkori képek, kisiskolás, kiskisimnázista és a líceumi évek mókás momentumait. Nagy tapsot és sok dicséretet kaptak a tizenegyedikesek, akik egytől-egyig kivették részüket a maturandus ünnepségek megszerve-

zéséből, hagyományt teremtve a Maturandusok könyvének a megrendelésével a tizenkettedikeseknek.

A második félév a megterhelés ideje volt: pótlás. Ezt a kifejezést gyakran használta mindenki. Nyolc szombati nap volt kijelölve. A tananyag összesűritése talán hatékonyabb volt.

A második félév végén is mindenki átment, mi több, 24 tanulónak sikerült az első félévhez viszonyítva nagyobb médiát elérni. Az év végi első Virginás Beáta, 9, 81-es osztályzattal, a sereghajtó Rațiu Leontina maradt, 7, 57 osztályzattal.

Bakk Loránd, aki nehezen tudta elvégezni a tizedik osztályt, az első félév végén maga mögé utasította öt osztálytársát, a 8-as osztályzata által. A művészi tehetsége is kamatozott. Egy grafikáját a szentendrei környezetvédelmi témájú versenyre küldték, a másikat az iskolanapon állították ki.

Sportolni nem mindenki szeret. A két felmentett, és néhány tanulólány hiányzása utal erre. Iskolánk kézilabda csapatában, amely első lett a romániai magyar középiskolások bajnokságán, Dakó Beáta és Kuron Gyöngyike játszik. Mindenkinek van valamehhez kedve és tehetsége. Nem mindenki tud megfelelni mindenből a romániai tanügy olvasztótégelyében.

A refs diákok szeretik az iskolájukat. Színfolt a városunkban. A Sulibörze az egyik bizonyíték erre. A tizenegyedikesek önkéntes jelentkezőiből állítja össze az iskolájukat reklámozó tanulók csapatát Szalay Zsuzsa pszichológus. Orbán Linda és csapattársai szépen, meggyőzően mutatták be iskolánkat.

Iskolánk, és benne minden osztály egy jó közösség. Iskolánk első számú nevelési célja a jó közösség kialakítása. Még egyet kirándulni az iskola befejezése előtt három nappal, az osztálytársi kapcsolatok megerősítését célozza, hiszen a hosszú nyári vakációban szükség van a visszaemlékezésre egymásra és mindenre, ami jó volt.

A közösséghez való ragaszkodást a kiránduláson való teljes részvétel bizonyítja. Egy példa, kalandos színezete miatt is említésre méltó:

A reggeli vonat korábban indul az idén Segesvárra. Orbán Linda és Baritz Kinga lekésték, és autóval siettek a bikafalvi megálló-

ig. Itt is lekésték. Egy nagy ciszternaautó sofőrje mellett versenyt futottak a vonattal a bögözi megállóig. A vonat éppen indult, ők amennyire bírták futottak a vonat után és... belekapaszkodtak a kinyújtott kézbe. Az előző napi esőzések miatt nem kockáztattunk meg egy gyalogtúrát a székelyerzsi vonatmegállótól hazafelé. Segesváron maradtunk. A református templom előtt, a Küküllő mellett, felolvasásra került Wass Albert, Gátak című verse. A város további látogatása, a turisták által követett útvonalon történt: főutca, óratorony, alsó várrész, a felsővár, ahol bementünk a lutheránus nagy templomba és a német főgimnáziumba. Ilie Ștefan aligazgató kíséretében feljutottunk a toronyalatti díszterembe. Osztályteremnek használják a gyönyörű, feliratozott kazettás mennyezetű dísztermet. Két osztályközösségnek is bemutatkoztunk. A bentlévő tanárok a lezárással voltak elfoglalva. A vakációra készülőkényelvű gimnázium (román és német) tanulói kevés érdeklődéssel fogadtak, amikor azt mondtuk, hogy Udvarhelyről jövünk. Zenét is hallgatunk a sulirádióból, megállva az iskola előtt. Nyelvi határok vannak és voltak a két város között.

A tanév végén hozzájárultunk a pompás kicsengetési ünnepség megszervezéséhez: virágokkal kidíszített iskola, útravaló batyuk, sorfal, stb. Jövőre minket illet a kisebb kollegáink hódolata.

*Popa János
osztályfőnök*

XII. A. osztály

Nehéz szavakba önteni, elmondani, mit is érezhet egy osztályfőnök, a négy év végén. Mert nem csak az utolsó évet látom lelki szemeim előtt leperegni ahogy minden megváltozik. Nem egy osztály diákjai, és éves ténykedésük sablonos beszámolója fut át agyamon, hanem egy kicsit több annál. Lassan kezdem érteni a nagy művészek miért mondják, egy számunkra tökéletesnek tűnő alkotásukra, hogy az még nincs kész, még van rajta javítani való. Ők látják a benne rejlő végkifejetet, a tökéletességet, az igazi szépséget, a remekművet. Valahogy pedagógusként én is így vagyok. Szeretném, ha mindenki a tudása, ereje legjavát adná és mindenki a legtöbbet nyújtaná.

Hasonló gondolatok vezéreltek az év elején is, még ha magasra tettük is a mércét az előző évek alatt. Az első sikeres rendezvény, az iskolai gólyabál már eloszlatta bennem a kételyeket: sikerült az „aktív életmódot” átmenteni. Ezt a tudatot erősíthette meg a kollégákban az osztály egyes hímnemű egyedeinek buzgósága, ha órát helyettesítő cipekedésről volt szó. De azért elme pallérozása sem volt elhanyagolható, amit a sikeres Gordiusz és Kenguru matek versenyek, a nyelv-, informatika-, vagy vallás vizsgák bizonyítanak. Ugyanezt érzékeltetik az országos matekversenyeken elért nagyszerű eredmények, az évégi, illetve legjobb négyéves és végzős átlagok is.

Kellemesre, és felettébb tanulságosra sikeredett a hargitai kirándulásunk is. A nagykorúsítás, a végzős bankett csak egy állomás volt mindenki számára, a felnőtté válás útján. Az együtt eltöltött órák, megbeszélések, vitatkozások, kirándulások, bulik egyre közelebb vittek bennünket a középiskolás diákevek végéhez.

Nem tudom, kinek mit jelenthetett négy együtt eltöltött év, de valószínű, hogy senkiben nem múlik el nyomtalanul. Mindenki változik, átalakul, és reményeink szerint felnő, megéri az életében következő feladatokra, kihívásokra.

De ha néha elbizonytalanodnánk, eltévednénk, akkor mindig jusson eszünkbe Vass Albert néhány sora:

Maradnak az igazak és jók.

A tiszták és a békességesek.
Erdők, hegyek, tanok és emberek.
Jól gondolja meg, ki mit cselekszik!
[...]
És léssen csillagfordulás megint
És miként hirdeti a Biblia:
megméretik az embernek fia
s ki mint vetett, azonképpen arat.
Mert elfut a víz és csak a kő marad,
De a kő marad.

Vass Imre
osztályfőnök

XII. B. osztály

„Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg.” (Ézs. 43, 2)

A kicsengetési kártyánk, illetve tablónk mottójával indítom a tizenkettedik B. osztály beszámolóját. Tabló. Ballagás... Hogy miért a végén kezdem? Mert ezek a fontos események a tanév első perceitől kezdve fény-árny kontrasztként kísérték iskolai- és magánéletünket egyaránt. Tudtuk már az elején: a megkérdőjelezhetetlen tény, hogy legnagyobbak lettünk, nem csak kivételes programokat (pl. nagykorúsítás, bankett) és előjogokat jelent, hanem komoly felelősséget, munkát is.

Érdekes volt rádöbbenni arra már az év elején, hogy mindjárt itt a vége, az elválás, amikor egy megszokott, biztonságos életforma, életritmus majd megváltozik. Ez a felismerés mindannyiunkban erősítette a közösségtudatot, az együttműködést, a vágyat, hogy a maradék rövid időt minél tartalmasabbá, kellemesebbé, emlékeztetesebbé tegyük önmagunk és egymás számára.

Az első félévben nem sok különleges dolog történt. Egyik kiemelkedő esemény volt az általunk szervezett gólyabál, amelyet inkább cowboy-bálnak nevezhetnénk. Sikeres rendezvény volt, s azt hiszem, nyugodt szívvel kijelenthetem, hogy az intermezzókban szereplő tizenkettedikesek legalább annyira élvezték a műsort, mint az elszántan próbázó kilencedikesek. Két másik fontos hozadéka is volt a gólyabálnak, az egyik, hogy az óriásplakátokkal ötletesen ki lehetett díszíteni a két tizenkettedik osztály falait, a másik, hogy felismertük, milyen fontos a két osztály közti együttműködés, s próbáltuk megkeresni ennek hosszú távú lehetőségeit is.

Egy másik „esemény”, a háromhetes tanügyi sztrájk, eléggé rányomta a bizalmatlanság és bizonytalanság sötét bélyegét a tanulás-tanítási folyamatra. Utána „erőltetett menetben” ment a pótlás, a jegyadás, félévi-írás.

Ebben a nyomasztó hangulatban nem is csoda, hogy óriási lelkesedés fogadta a kipattanó ötlet-szikrát: nevezzünk be az Artera Ala-

pítvány és a Super-üzletlánc által meghirdetett karácsonyfa-díszítő versenyre. Soha nem tapasztalt elkötelezettséggel, jókedvvel, fantáziával, kezűgyességgel állt közel kéthetes munkába az osztály. Ezúton mondunk köszönetet Major Hajnalka tanárnőnek, a sok-sok ötletért, támogatásért, biztatásért, valamint minden tanárnak, aki mellettünk állt. Ahogy várható volt, el is nyertük az első díjat, egy kétnapos belföldi osztálykirándulást. Gyermeki önmagunkra lelve díszítettük a karácsonyfánkat, s hiszem, hogy az angyalok fentről tényleg ránk mosolyogtak.

Ezzel a békés, örömteli elégedettséggel szívünkben mehettünk haza a karácsonyi vakációra.

A második félév már sokkal mozgalmasabb volt. Mindjárt az elején, februárban volt a nagykorúsítási ünnepség, melyet a tizenegyedikesek szerveztek nekünk. Ötletes, újszerű műsorukban viszszapörgették előttünk eddigi életünk filmjét, és felvillantottak egy-egy képet a jövőbeli lehetőségeinkről is. Utána fergeteges buli következett, amely néhány órára ismét elfeledtette velünk, hogy „a neheze” még ezután jön...

Hamar következett egy újabb buli, a farsangi kosaras bál, melyre a szülőket is meghívtuk. Osztályunk dalos-néptáncos csapata (Illyés Zsuzsa, Biró Ildikó, Fábíán Csilla, Fancsali Zsuzsa, Izsák Huni) az A-sokkal közösen fonó-jelenetet mutatott be, mellyel sikerült a közönség elé varázsolni a hajdani farsangi guzsalyosok hangulatát.

Február 13. nemcsak szerencsés, hanem örvendetes nap is volt a XII. B számára. Hogy miért? Az maradjon inkább a mi TITKUNK...

Március 31 – ápr. 1-jén került sor a karácsonyfa-díszítő versenyen nyert osztálykirándulásra. Már alig vártuk, hogy mehessünk, azt sem bántuk, hogy a díjon osztoznunk kell a pedás nyolcadikosokkal. A kirándulás útvonala Marosvásárhely-Torda-Torockó-Nagyenyed-Gyulafehérvár-Szeben volt, a számos lenyűgöző látnivaló közül pedig csak néhányat említenék: a Teleki Téka, Református Vártemplom, sóbánya, Székelykő, az ősi Bethlen Kollégium stb. Nagyon jó hangulat volt végig, mindenki igyekezett legjobb énjét adni, szívvel-lélekkel megélni az utolsó osztálykirándulást.

Annyira jól éreztük magunkat együtt, hogy május elején megajándékoztuk még egymást egy tényleg utolsó, segesvári „ráadás-kirándulással”. Ez már csak egy délután volt: néhány órai vonatkozás a „székely gőzösön”, meg egy rövid séta, fagyizás a várban, miközben nem is a HOL? MENNYIT?, hanem a KIVEL? kérdés és az együttlét vált fontossá. Itt már elkezdtük konkretizálni a régóta fontolgatott álmokat, terveket, lehetőségeket, megbeszélni az aktuális szervezési és egyéb feladatokat, olyan hangvételben, ahogyan a Maturandusok 2006 évkönyvbe választott mottónk is előrevetítette: „Lehet belőled nagy ember-és hadd legyen! De szív nélkül, szeretet nélkül igazán nagygyá nem leszel.” (Benedek Elek)

Ezután már nem is tudtuk követni, úgy elkezdtek pörögni az események körülöttünk. Különös élményt jelentettek a tanároknál való éneklések, melyek során emlékezésnek, hálának, köszönetnek, bocsánatkérésnek és megbocsátásnak, sírásnak és nevetésnek egyaránt helye volt.

Lassan eljött az utolsó osztályfőnöki óra, a ballagás, amikor már nem lehetett ne gondolni a szép emlékek, a boldog együtt töltött idő mellett az elkövetkező életpróbákra, melyeket mindenkinek egyedül kell kiállnia. Remélem, sikerült annyi tudást, tapasztalatot, erényt elraktároznotok mostanig, hogy elegendő legyen minden megpróbáltatásban! Az élet sikereket és kudarcokat egyaránt hoz majd számotokra, emlékezhetek jó szívvel, vagy keserű szájjal iskolánkra, de egy tanítást, mellyel a magam és az iskola nevében feltarisznyáltalak az utolsó osztályfőnöki órán, örökre véssetek a szívetekbe, és eszerint cselekedjete: „Arról ismerje meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” (Jn. 13, 35.)

Lőrincz Mária
osztályfőnök

Láttassék meg a te műved
a te szolgálidon, és a te dicsőséged
azoknak fiain!
Zsoltár 90,16

Erdélyi református középiskolák közös tanévnyitója

2005 szeptember 16–18 között, a nagyvárad-i Lórántffy Zsuzsanna Református Gimnázium centenáriumi ünnepségén vett részt iskolánk küldöttsége.

A három napos ünnepség magába foglalta az erdélyi református gimnáziumok országos tanévnyitóját is.

A rendezvény nemcsak a múltba tekintés, hanem az evangéliumi hűség, a református szellemiség, és a nemzeti kultúra ügye mellett való elkötelezettség jegyében zajlott.

Az ünnepség az iskola nehéz történeti múltjára való emlékezés, illetve ISTEN gondviselése iránti hálaadással nyílt meg. „Tíz esztendővel ezelőtt, az épület fennállásának kilencedik évfordulóján, még hiába próbálkoztunk azzal, hogy az iskola falán emléktáblát helyezünk el.” – írja Tőkés László püspök, az ünnepségre kiadott Emlékkönyvben. Ma erre is sor kerülhetett.

A három napos ünnepség programja rendkívül gazdag volt, amely szeptember 16-án, pénteken délután kezdődött az egyházkerületi székház dísztermében, a református iskolák találkozóján.

A Lórántffy Zsuzsanna Református Gimnázium centenáriumi ünnepségére, szombaton, szeptember 17-én került sor, a Nagyvárad-Olaszi templomban.

Gellért Gyula, érmelléki esperes áhítata után Tolnai István, tanügyi előadó-tanácsos köszöntötte a gyülekezetet, a testvériskolák képviselőiben megjelent küldöttségeket, vendégeket és az iskola öregdiákjait. Ismertette az iskola történetét, illetve annak keresztény személyiséget formáló értékeit.

Az ünnepség során, az 1948-ban végzett leánygimnázium diákjai emlékeztek az Alma Materre és egykori tanáraikra, akik hitbeli és nemzeti önazonosságuk útján vezették őket.

Szombaton délután Dukrét Géza helytörténész-tanár vezetésével, vársétára indultunk. A váradi vár katedrálisában, illetve teme-

tőjében, 7 magyar király és királyné nyugszik, köztük, Szent László. 1660-ban a török ostrom idején, a várban nyomtatják ki magyar nyelven az úgynevezett „váradai Bibliát” 10000-es példányszámban, amely valóban népkönyvvé vált.

Az ünnepség harmadik napján, vasárnap, Tókécs László püspök hirdette az Igét, Ézs 49,14–22 alapján a nagyváradai Olasz templomban. A prédikációban az egyház anyai szeretetéről, hitbeli és lelki menedéket nyújtó szerepéről, és a református iskola keresztény és nemzeti önazonosságot formáló szerepéről és feladatáról szölet. Megemlékezett az iskola történelmi hanyattatásáról, vergődéseiről. A 100 éves iskolát, a református egyház csupán 45 évig birtokolhatta, amelyet követett az államosítás, 1948 és 2003 között.

Az igehirdetés követően egyházi és világi intézmények vezetőinek ünnepi beszédeit hallgathattuk, amely keretében, Ritoók Zsigmond akadémikus emlékezett dédnagyapjára, az iskolépitő Ritoók Zsigmond főgondnokra.

A kolozsvári protestáns teológiai intézmény rektora, Dr. Juhász Tamás, jelképesen Bethlen Gábor üdvöletét hozta Kolozsvárról, Lórántffy Zsuzsannának Nagyváradra, majd Geréb Zsolt, a Pártiumi keresztény egyetem rektora szölet.

Ezután sor került az öregdiákok által hímzett iskolazászló bemutatására. A zászlót, amely lángoló szívet ábrázol, Barczag Magdolna öregdiák adta át az iskolaigazgatónak, amelyet Tókécs László püspök áldott meg.

Az erdélyi református gimnáziumok országos tanévnyitója, az iskolazászlók felvonultatásával kezdődött.

A megjelent iskolák tanárait és diákjait, Székely Emese, a Marosvásárhelyi Református Kollégium igazgatója, meleg szavakkal köszöntötte, hangsúlyozván, hogy „a mai világban minden téren tapasztalható létbizonytalanságban, a keresztény oktatásnak, egy vertikális létbizonyosságnak kell lennie.”

Iskolánk küldöttségének tagjai voltak: Tókécs Zsolt igazgató, Bekó István iskolai lelkész, Fülöp Gábor lelkész-tanár, valamint Gidó Hajnal és Botha Zoltán zászlóvivő diákok.

A találkozó üzenete nemcsak a Gondviselés hatalmában erősí-

tett meg, hanem láthatóvá tette, hogy ott van megmaradás, hit és remény, ahol tudatosan, hagyománnyá válik, saját értékeink ápolása.

Fülöp Gábor
lelkipásztor

A Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium diákjainak gólyatábora

Több éves tapasztalatunkat folytatva, Magyarország Oktatási Minisztériumának támogatásával a 2005-ös esztendőben is megszervezhettük a diákjaink számára az ún. „gólyatábort”.

A Felsősfalvi Református Egyházközség biztosított helyet az idén is. Előző esztendőkhöz képest, 2005 szeptemberében nem két, hanem három osztály táborozhatott. Két IX-es osztály, egy elméleti és egy reál képzésű, valamint egy V. osztály.

A táborozások időpontja:

IX. A. osztály – 2005. szeptember 5–7 – Cseke Károly osztályfőnökkel

IX. B. osztály – 2005. szeptember 7–9 – Borbáth Szócs Nóra osztályfőnökkel

V. osztály – 2005 szeptember 17–18 – Fekete Adrienne osztályfőnökkel

A táborozás ideje alatt a foglalkozásokat irányították: Bekő István lelkipásztor, Szalay Zsuzsa pszichológus, László Zoltán ének-zene tanár, Vass Imre testnevelés tanár, Geréb Péter cserkész vezető. Besegítettek: Fülöp Gábor, Barabási Domokos, Tímár Zsolt és Szász Tibor lelkipásztorok.

Az V.-es csoporttal kísérőként részt vett: Dénes Henrietta biológia tanár és Fülöp Dalma vallástanár.

A IX. osztályok számára ugyanazt a programot állítottuk össze. Az V. osztály programja az életkori sajátosságoknak megfelelően módosult, s több hangsúlyt kapott a játék és kirándulás.

A szállítást bérelt autóbusszal oldottuk meg.

Az osztályok a megérkezést követően áhítaton vettek részt a helyi református templomban, majd megismerhették Felsősfalva rövid történetét. Ezt követte az estig tartó ismerkedés,

amelyet Szalay Zsuzsa pszichológus és az osztályfőnök irányított.

A második nap kezdő istentisztelete után a diákok megismerkedtek a református kollégium történetével, jelenével, rendtartási szabályzatával. Betekintést nyerhettek a református szellemiségbe, amelyiknek átadása az iskola egyik fő feladata. A foglalkozást és beszélgetést Bekő István lelkipásztor vezette.

Lazításképpen kiránduláson vettek részt a diákok, meglátogatva Sófalva környékét, ismerkedve a Sóvidék sajátosságával. A kirándulást Geréb Péter cserkész vezető előadása tette emlékeztetővé.

A délután programjához tartozott a sportrendezvény, Vass Imre tanár irányításával, valamint az énektanulás és közös éneklés, László Zoltán tanárral. Ugyancsak délután került sor a fogadalm-tétel begyakorlására is, amelyet az új diákok az ünnepélyes tanévkezdés alkalmával tesznek le.

Este tábortűz, játékok, éneklés biztosította a szórakozást és a jó hangulatot.



Harmadik nap a fontos szervezési kérdések megbeszélésével és a szabadban megtartott osztályfőnöki órával zárult.

A gólyatábornak évek óta megtapasztalt eredményessége abban mutatkozik meg, hogy a székelyudvarhelyi református gimnáziumnak családias jellege erdélyszerte közismertté vált.

Bekő István

Élet az info-odú környékén

...Bizony, megint eltelt egy év. Kinek jól, kinek nehezen, lassan, de egy biztos, semmiképpen sem eredménytelenül. Most itt kimondot-tan az info berkekre gondolok, ahol állandóan zajlik az élet, állandóan valamilyen „akció” van, valamilyen tevékenység folyik.

Most már vakáció van, szokatlanul nagy a csend az iskola falai között. Gondolkodom, miről is írhatnék, miről is számolhatnék be

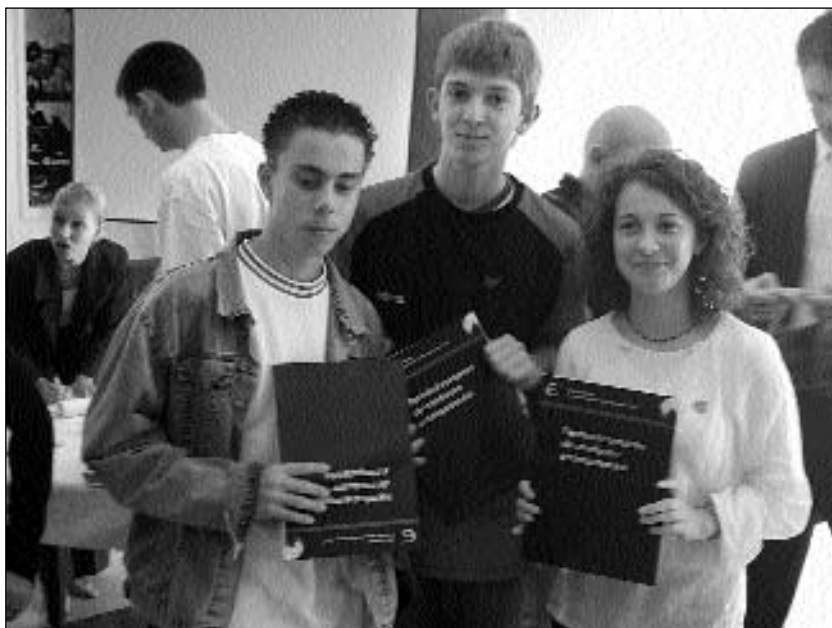


visszatekintve az elmúlt tanévre. Aztán tódulnak a gondolatok, az emlékek, az események. Nehéz időrendbe tenni, és talán nem is fontos.

Mosolygok, hiszen nem kis büszkeséggel állapítom meg magamban, hogy szinte semmi esemény nem történt úgy az iskolában, hogy az valamilyen szinten ne kerüljön az info-odú közelébe. És nagyon jól van ez így.

Elmélázok, hol is tartunk... hiszen nem is olyan régen volt, amikor a legjobb számítógépeink „csak” 233 MHz-es Pentium II-es típusúak voltak. Összesen 15 db, aztán volt egy nyomtatónk, egy néha-néha működő szkennernk, és egy fénymásológunk, amit az igazgatósággal közösen használtunk. Talán 2 év telt el, talán 3, és ma már büszkén mondhatjuk, hogy teljes mértékben sikerült lecserélnünk a számítógépparkunkat Pentium IV-es típusú számítógépekre. Részben tanügy-minisztériumi támogatással (26 db számítógép), részben pályázatok útján (16 db csúcsteljesítményű gép), részben adományokból. Aztán megszorodtak a nyomtatók is, van mindkét info-kabinetben, van nyomtató az odúban a tanárok, a diákok részére külön-külön, van 3 szkennernk, 2 videóprojektorunk, 3 fénymásológunk, digitális fényképezőgépünk, videokameránk, és van... már lassan fel sem tudom sorolni mi mindennel gyarapodtunk az utóbbi egy-két évben.

Elkalandoztam, de azért jó visszagondolni. Minden gazda szereti, ha gyarapszik a gazdasága, még a rendszergazda is.



A kissé távolabbi múltból jöjjünk a jelen felé! Melyek voltak az elmúlt tanév eseményei?

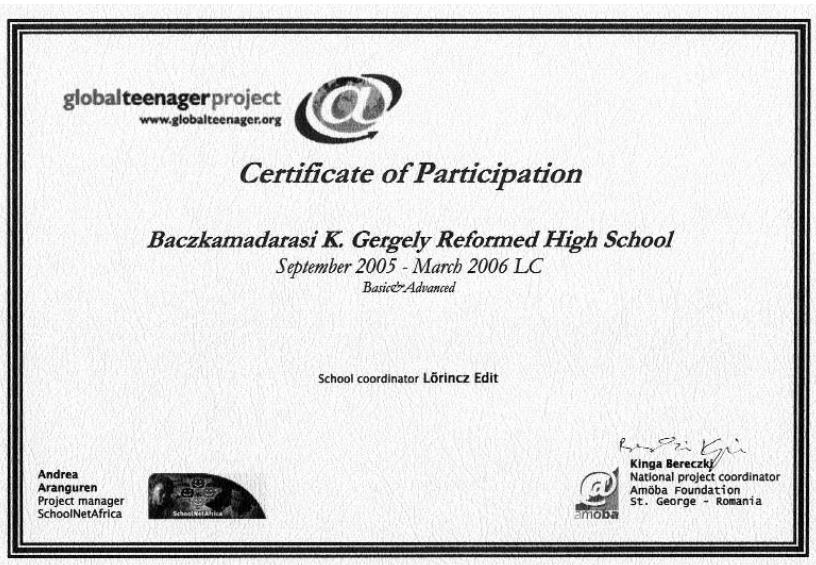
Most is, mint 2001-től minden évben, részt vettünk a GTP projectben. Lelkes kis csapatunk ez évben is kitett magáért. Bár többnyire újoncok (IX. osztályosok) alkották a csapat törzsét, mégsem érződött ez, és Borbáth Szócs Nóra tanárnő vezetésével mindkét ciklusban 100%-os eredményt értünk el. Csapattagok: Berki Attila, Bencze Béla, Fazakas Botond, Fülöp Attila, Fülöp Ildikó-Gabriella, Fülöp Sándor, Fülöp Szende, Joó Emőke, Kóbori Lehel, Kosza Hunor, Lukács Tünde és Waum Konrád. Gratulálunk nektek! Csak így tovább! Továbbra is számítunk rátok.

Aztán ott voltak az egész évben tartó ECDL vizsga felkészítők és vizsgák. Nagy örömmel nyugtáztuk, hogy a tanulóink 33%-a mert vállalkozni az egyáltalán nem könnyű, európai szintű vizsgasorozatok elkezdésére, letételére. Felejthetetlen pillanatok voltak mindnyájunk számára a várva várt eredmények megjelenése. Ilyenkor volt ott minden: hangos örömkialtás, dobszóló egymás hátán, gra-

tulálásképpen, elmorzsolts könnycsepp, sóhaj, biztatás, fogadkozás. Jó, rossz egyaránt, de többnyire jó, és hisszük, hogy ez továbbra is így marad. Igen, nagyon szép eredmény ez fiúk, lányok! Év elején 38-an indultatok, aztán lettetek 58-an, majd a második félévre 84-en vállalkoztatok a megmérettetésre. A vakáció előtt számomra is nagy öröm volt átadni 24 tanulónak az Európai Számítógép-kezelői Jogosítványt. A többiek vizsgái továbbra is folyamatban vannak. Most vakáció van ugyan, de szeptembertől folytatjuk. Hinni szeretném, hogy egyre többen érzik majd úgy, készek arra, hogy megmérettessenek.

Nem lehet kihagyni az idei tanév második félévétől induló filmes-szakkört sem, amelyre minden szerda délután került sor. Nyolcan vettek részt folyamatosan, és saját elmondásuk alapján, nem telt hiábavalóan az idő. Sok érdekes dolgot hallottak és sok érdekes dolgot beszéltek meg. Lesz még folytatás? Tőletek függ.

És persze ott voltak a versenyekre való felkészülések, amelyeknek a színhelye ismét az info-odú volt. A sok-sok, internetről megkeresett és letöltögetett dolgozatok különböző szakórákra, vizs-



gákra, versenyekre. A nyomtatásért, fénymásolásért folytatott „küzdelem”. (iskolaérdek, egyénérdek). Néha összejött, néha nem. Felkészülés az iskolabörzére, készülés a maturandusi ünnepségre. A sok érdekes, látványos fizika, földrajzóra az infokabinetben, érdekesebbnél érdekesebb kivetített bemutatóval. A zeneórák egy részének szintén az infokabinet adott helyet. A filmvetítések, amelyek időpontját csak többismeretes egyenlet segítségével, és komoly közdelemmel lehetett beilleszteni a túlszűfolt infokabinet órarendjébe, és... ki tudná felsorolni, még mi minden.

Bizony, megint eltelt egy év, tele eseménnyel, zajjal, nyüzsgéssel, örömmel, bánattal és sok szép eredménnyel.

Most vakáció van, üres az info-odú környéke, komor hallgatásba burkolóztak a számítógépek. Talán ők is pihennek?

Én meg azon gondolkodom, hogy bár mozgalmas és néha fárasztó volt az eltelt tanév, én mégis, és megint egy ilyen mozgalmas, eseménydús, tevékenységgel, eredményekkel tele tanévet kívánok magamnak, kollégáimnak, diákjainknak és persze az info-odúnak is a következő tanévre.

Lőrincz Edit



Veress Vilmosra emlékeztünk

Különös hónap az október.

A természet őszi változásával a „testamentumos időt” idézi, mai és régi emberek találkozásának idejét. 1956 és Világos hónapja, tábornokok és hétköznapi emberek hónapja, az emlékezés, a kegyelet, a főhajtás ideje.

Ilyen szellemben indultak el október végén iskolánk diákjai – Boros Eszter és Bertalan Enikő Noémi Középajtára, hogy felkeressék Veress Vilmos sírját. A ködös, esős nap ellenére Erdővidék szépségei különös élményt jelentettek, az őszi táj békéje, nyugalma ráhangolta lelkünket a régvolt idők, emberek emlékezetére.

Utunk első állomása Szabó Blanka családjánál volt, aki rokona a Veress családnak. A szívélyes fogadtatás után fényképek, történetek, emlékek kerültek elő, amelyek Vilmos bácsi életének állomásait idézték. Blanka és fia, Hunor a síremlék gondozója és az emlékek őrzője is Középajtán.

Veress Vilmos 1917. július 28-án született Borosjenőn. Középiskolai tanulmányait Sepsiszentgyörgyön, a Székely Mikó Református Kollégiumban végezte. Nyári vakációit Középajtán töltötte, apai nagyszüleinél, Veress Áronnál és Dombi Juliannánál.

Budapesten katonai akadémiát végzett, ludovikás tiszt volt.

1956-ban a forradalmi események résztvevője, emiatt letartóztatták és kitiltották Budapestről. Kényszermunkára ítélték, nehéz bányamunkára, ahonnan sikerült megszöknie. Bécsbe, majd Hollandiába menekült. 1960-ban kötött házasságot Szeles Erzsébettel, és együtt hajóztak Ausztráliába, ahol húsz évet töltöttek.

1980-ban visszajöttek Magyarországra, itt telepedtek le véglegesen. Évente hazajártak Székelyföldre, felkeresték Középajtát, a rokonokat, a templomot. Itt érte a halál

1987 októberében, s immár itt alussza örök álmát a középjaitai temetőben.

Veress Vilmos bácsit gyermekekkel nem áldotta meg az Isten, de ő egész Erdély gyermekeit magáénak fogadta. A jól tanuló, szegény sorsú gyermekek megsegítésére egy alapítványt hagyott hátra, s

így a székelyudvarhelyi református kollégium diákjai évente részese-
sülnek ebből a támogatásból. Neve évközben sokszor elhangzik, a
támogatások átadásakor öröm csillan sok gyermek szemében. Nem
feledjük emberi nagyságát, sírjánál a kegyelet, tisztelet és hála ér-
zésével emlékeztünk reá.

Hazafele betértünk a középpajtai református templomba is, ahol
Berszán István lelkész mesélt a gyülekezetéről, a templomról,
Benkő Józsefről, a nagy lelkész-botanikusról, aki fűvészkertet ala-
pított az eldugott kicsi faluban, aki könyvet írt Erdélyről, aki tudós-
ként, lelkészként a legmagasabb emberi mértékek szerint élt. Az ő
porai is a középpajtai temetőben pihennek. Elemlegettük Kriza Já-
nost, Bölöni Farkas Sándort, Benedek Eleket is, mint e táj nagy
szülőtteit, s azzal az elhatározással búcsúztunk, hogy jövőre talán
a zarándoklatot összekapcsoljuk egy kirándulással is, s megnézünk
minden olyan helyet, amelyek erdővidéki nagyjaink életével kap-
csolatosak.

*Boros Eszter
Bertalan Enikő Noémi
Sándor Judit tanárnő*

Bartók vetélkedő Marosvásárhelyen

– beszámoló –

Mottó: „Elindultam szép hazámból...”

A zeneszeretet és a nemes vetélkedés jegyében zajlott a Kárpát-medencei Ifjúsági Zenei Bartók vetélkedő-sorozat marosvásárhelyi elődöntője március 18-án.

A vetélkedőt a kettős Bartók-évfordulóhoz kapcsolódva hirdette meg a Kárpát-medencében a Magyar Zenei Tanács, a Romániai Magyar Zenetársaság és a Magyar Zeneszerzők Egyesülete. A játékso-rozat fővédnöke Vásárhelyi Gábor, Bartók Béla jogutódja. Védnö-kei: Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma, Oktatási Minisz-terium, Néprajzi Múzeum.

Az elődöntők márciusban zajlottak magyarországi, erdélyi, felvi-déki és kárpátaljai helyszíneken. Csapatunk március 18-án a ma-rosvásárhelyi elődöntőn vett részt. A marosvásárhelyi játéokra 6 ma-gyar tannyelvű középiskola, gimnázium és líceum jelentkezett. Iskolánk a csíkszeredai Segítő Mária Katolikus Líceum, a Marosvá-sárhelyi Református Kollégium, a marosvásárhelyi Elméleti Líce-um, a gyulafehérvári Gróf Majláth Gusztáv Katolikus Szeminári-um és a székelyudvarhelyi Benedek Elek Tanítóképző csapataival mérte össze tudását.

A marosvásárhelyi elődöntőből csak egy csapat juthatott tovább a második elődöntőbe. „Legyen ez az alkalom örömet szerző, igazi játék, de legyen verseny is, nemes és tudást feltáró vetélkedés.” – mondta bevezetőjében a játékvezető.

A fiatalok már hónapokkal ezelőtt megkezdték a felkészülést, mégpedig a szervezők által az iskolájukba eljuttatott szakkönyvek és zenei anyagok segítségével. A témakörök felölelték Bartók életé-nek fontos állomásait, színpadi alkotásait, szimfonikus kompozíci-óit, kamarazenéjét, zongoramuzsikáját, dalait és kórusműveit.

A több mint négy órán át tartó vetélkedő során, amely nem min-dig zajlott zökkenőmentesen, sor került egyebek mellett zenei felis-

merésre, adott zeneműből tartott kiselőadásra, Bartók gyűjtötte népdalok, kórusmű előadására, Bartók életútjának, munkásságának felelevenítésére.

A zsűri tagjai: Csengeri Adrienne operaénekes, Liszt-díjas Érdeemes Művész, a Magyar Zenei Tanács elnöke, Magyar Kornél, a Bartók Rádió vezető szerkesztője, a zsűri elnöke, Kovács Sándor zenetörténész, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Zenetudományi Karának tanszékvezető tanára, Kovács Beáta, a Magyar Zenei Tanács munkatársa, a versenysorozat főszervezője. Az ítések fordulónként pontozták a csapatok teljesítményét, és tették közzé az eredményt.

A zenei vetélkedő első felében iskolánk csapata vezetett, második felében ugyan kissé visszaestek pontszámai, de az összesítésnél a maximálisan elérhető 100 pontból 92-t szereztek meg.

Szoros versenyben végül a székelyudvarhelyi Benedek Elek Tanítóképző csapata gyűjtötte a legtöbb pontot.

Iskolánk jól felkészült és lelkes csapatát Gergely Zsófia, Joó Emőke, Rus Adrienn Timea, Szakács Péter, Szélyes Ildikó, Zsombo-ri Katalin képviselte.

A csapatot a versenyre elkísérte: László Zoltán tanár.

Örülünk az elért eredménynek, hisz szívvel-lélekkel készülve a versenyre, egy újabb szeletet ismerhettünk meg népzenei hagyományainkból, a bartóki életműből.

*Szakács Annamária
tanárnő*

Matematikában is vannak jó eredményeink

Az előző évek hagyományát folytatva, a 2005/2006-os tanévben több mint száz diákunk fizetett elő a MatLap ifjúsági szakfolyóirat-ra, főként azzal a céllal, hogy intenzívebbé tegyünk a matematikai feladatmegoldást. Az elkezdett hagyományt folytatva, a MatLap feladatmegoldók versenyébe a IX. osztályos tanulók ezúttal is lelkesen bekapcsolódtak, és az eredményeik alapján, a következő tanulók neve meg is jelent a MatLap hasábján: Bordi László, Fazakas Botond, és kiváltképpen Szócs Barna. A X. osztályos tanulók közül csak Bán Csilla küldött be megoldásokat.

Ugyancsak hagyománnyá vált, hogy tanulóink rendszeresen részt vesznek a „Kenguru” elnevezésű, nemzetközi kiterjedésű matematikai versenyen. Az iskolánkból az idén 43 tanuló vett részt, a tavalyi létszámhoz képest sem a résztvevők száma, sem a teljesítményük nem csökkent.

Örömmel mondhatjuk, hogy a 2005/2006-os tanév kivételesen *gazdag volt eredményekben*, ugyanis a „Gordiusz” elnevezésű, az anyaország által szervezett matematikai versenyen résztvevő 500 Hargita megyei tanuló között 40 az iskolánk tanulója volt. Eredményeiket tekintve, a következőket hangsúlyozzuk ki: a csíkszeredai ünnepélyen 4-et díjaztak, név szerint: Szócs Barna IX. A. osztály, László Albert XII. A. osztály, Szabó Lóránt XII. A. osztály, Derzsi-Katona Emőke XII. osztály. Az eredmények: Szócs Barna 9. helyezés, 96 ponttal a gimnáziumi kategóriában, László Albert 1. helyezés 121 ponttal a gimnáziumi kategóriában, Szabó Lóránt 7. helyezés, 95 ponttal a gimnáziumi kategóriában. Az évfolyamokra lebontott iskolák közötti versenyen a XII. osztályos versenyzőink: László Albert, Szabó Lóránt és Derzsi-Katona Emőke eredményei alapján, iskolánk a II. helyezést kapta. Még jó eredményeket értek el: Mircse Tünde IX. A. oszt. (92 pont), Botorok Attila X. A. oszt. (88 pont), Fancsali Csaba X. A. oszt. (87 pont), Lőrincz Csaba X. A. oszt. (86 pont), Bencze Béla X. A. oszt. (84 pont), Lukács Adél X. A. oszt. (83 pont), Bordi László Lehel IX. A. oszt. (82 pont), Fülöp Sándor X. A. oszt. (80 pont). Az elért eredménye alapján, Hargita megye XII.

osztályos tanulóit a 2006.03.31–04.02-i pécsi döntőn László Albert képviselte, ahol tiszteletre méltó eredményt ért el.

Tanulóink kimagaslóan jól szerepeltek a 2005. november 25–27 között Sepsiszentgyörgyön, a Székely Mikó Kollégiumban megrendezett „Az Erdélyi Református Kollégiumok II. Matematikai Versenyén”. A versenyre az ország összes református kollégiumából, évfolyamonként 1–1 tanulót hívtak meg a IX., X., XI. és XII. osztályokból. A résztvevő iskolák a következők voltak: a Zilahi Református Kollégium, a Kézdivásárhelyi Református Kollégium, a Szatmárnémeti Református Gimnázium, a Nagyvárad Református Gimnázium, a Marosvásárhelyi Református Kollégium, a Székelyudvarhelyi Református Kollégium, a Nagyenyedi Református Kollégium és a Sepsiszentgyörgyi Református Kollégium. A Székelyudvarhelyi Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnáziumot Tuzson Zoltán felkészítő tanár kíséretében a X. osztályos Bencze Béla, a XI. osztályos Árgyó Botond és a XII. osztályos László Albert képviselték. Tanulóink ezúttal is jó eredményeket értek el: a X. osztályos tanulók között Bencze Béla III. helyezést, a XI. osztályos tanulók között Árgyó Botond I. helyezést ért el.

2006. április 24-én iskolánkat egy háromtagú csapat képviselte a halászteleki Bocskai István általános műveltségi vetélkedőn, ahol a matematikai részből való felkészülést (a két Bolyairól) Csomor Renáta XI. A. osztályos tanuló vállalta, és ezen a területen kiválóan szerepelt, de úgy általában is, az iskolánk csapata tisztességes helyezést ért el.

Gratulálunk mindazon tanulóinknak, akik a matematika bármilyen területén elért jó eredményeikkel hozzájárultak iskolánk hírnevének öregbítéséhez, és az elkövetkezőkben is további jó munkát kívánunk, és minél eredményesebb részvételt a versenyeken. Ugyanakkor nagyon reméljük, hogy az elért eredmények továbbra is ösztönözni fogják iskolánk többi tanulóit is hasonló, és ennél jobb eredmények elérése irányában!

*Tuzson Zoltán
matematika tanár*

Multimédiás oktatási lehetőségek kezdete iskolánkban

Az oktatás területén is végbemenő rohamos változások következményeképpen, egyre időszerűbbé és szükségszerűbbé vált az oktatási-nevelési módszerek állandó korszerűsítése, modernizálása, kiváltképpen hatékonyságának a növelése. Természetesen ez nem a bevált hagyományos oktatási módszerek és eljárások mellőzését, esetleg felszámolását jelenti, hanem a technika adta új lehetőségek hatékony kihasználását célozza meg.

Pontosabban, a számítógép használata nem csak önmagában hasznos, hanem az oktatásban is új lehetőségeket kínál. Ezen lehetőségek egyike az úgynevezett. multimédiás oktatás. Ennek a lényege az, hogy adott tantárgy adott részei sokkal hatékonyabban taníthatók, és nagyobb mértékben sajátíthatók el, ha úgynevezett oktató programokat használunk. Ezek valójában az írott információ, a kép és hanganyag mellett az interaktivitási lehetőséget is magukban hordozzák, ami azt jelenti, hogy a felhasználó nem passzív nézőként szemléli a saját képzésének a folyamatát, hanem aktív módon arra készítetett, hogy beavatkozzon az oktatóprogram által felvetett problémaszituáció, információszerzés folyamatába.

A különböző tantárgyak oktatására szánt oktatóprogramok egyre nagyobb teret hódítottak a modern és hatékony oktatási rendszerben, főként azért, mert a természetéből fakadóan, eleve kiiktatják az esetleges diák-tanár kommunikációs csatornákon történő nehézségeket, és a diák függetlenebbnek érzi magát az információi szerezésében. Természetesen ezen multimédiás programok nem helyettesíthetik a klasszikus oktatási folyamatot, ellenben felgyorsíthatják azt, önállósíthatják a diákot a saját érdekében végzendő tanulási folyamatban.

Egyre elterjedtebb multimédiás oktatási módszer az oktató CD-k és DVD-k használatával történő oktatás, akár egyéni, akár csoportos képzésre használható. A multimédiás CD/DVD

használatának egyik előfeltétele az infrastruktúra megléte, vagyis olyan korszerű számítógépek, amelyek rendszerkövetelménye megfelel az illető oktató CD/DVD használatához elengedhetetlen feltételeknek. Iskolánkban ez már régóta nem gond, ugyanis már az *1997–1998-as tanévtől kezdődően korszerű számítógépparkja volt*, és ez egyre inkább bővül, olyannyira, hogy a felszereltséget illetően, jelen pillanatban a megyénk egyik legjobban felszerelt iskolája. Ezen felszerelések létét főleg a különböző hollandiai alapítványok, meg pályázatok elnyerésének köszönhetjük.

A korszerű felszerelések mellé most már csak a multimédiás oktató CD-k hiányoztak. Egy régebbi személyes kapcsolat eredményeként, 2006. március 12.–14. között élen Borsódi Donát ügyvezető elnökkel, iskolánkhoz látogatott az anyaországi Profi-Médiától egy négytagú lelkes csapat. Látogatásuknak nemes célja, hogy a Profi-Média által fejlesztett és kiadott multimédiás oktató CD-csomaggal lepje meg iskolánkat. A CD-csomag tartalma: a Manó-sorozat első 18 CD-jének 9–9 példánya, vagyis a következő oktató CD-k: ManóÁbécé, ManóAngol 1., ManóAngol 2., ManóÉlővilág, ManóIQ, ManóInformatika, ManóKaland, ManóMagyarország, ManóMatek 1., ManóMatek 2., ManóMatek 3., ManóMatek 4., ManóMuzsika, ManóNémet 1., ManóNémet 2., ManóOlvasás 1., ManóOlvasás 2., ManóNyelvtan.

Noha a CD-sorozat főleg 6–12 éves tanulóknak szól, mégis ropant nagy segítség ez számunkra, hiszen *a 2004/2005-ös tanévtől 5. osztályunk indult, és a 2006/2007-es tanévtől már 1. osztályosaink is lesznek*. Tehát a kisdíákjaink már ilyen zsenge gyerekkorban hozzászokhatnak ezen modern multimédiás oktatási formához, ami éppen az életkori sajátosságaik figyelembe vételével sokkal közelebb áll hozzájuk, mint a hagyományos oktatási módszerek.

Végezetül, ezúton is hálás köszönetünket fejezzük ki adományozóinknak, a rendkívül értékes adományaikért! További gyümölcsöző munkát kívánunk Nekik további terveik megvalósításában!

Tuzson Zoltán
matematika tanár

„Az én drogellenes üzenetem”

Az iskolánk oktató-nevelő munkájában az ismeretek, képességek, készségek elsajátíttatásán kívül nagy hangsúly tevődik a tanulók erkölcsi, keresztényi, szellemi, lelki értékeit kívánjuk gazdagítani. Ezért minden olyan kezdeményezést, lehetőséget megragadunk, hogy bátorítsuk diákjainkat rejtett tehetségeik, szabadidős kedvteléseik nyomán született alkotások bemutatására. Erre adott lehetőséget az Országos Drogellenes Ügynökség által meghirdetett pályázat, melyben arra kérték a tanulókat, hogy fogalmazzák meg drogellenes üzeneteiket fénykép, irodalmi esszé, rövidfilm, weboldal formájában. Az országos verseny célja felhívni a figyelmet az egyre nagyobb méreteket öltő drogproblémára, tudatosítani a droghasználat lelket, egészséget, családi, baráti kapcsolatokat romboló hatásaira, bátorítani a fiatalokat arra, hogy saját véleményüket fogalmazzák meg.

A felhívást a X. osztályokban továbbítottam abból az elgondolásból, hogy a pszichológia órák során már behatóan foglalkoztunk a témával házi dolgozatok, filmvetítés, csoportos megbeszélések keretében, tehát még frissek a témával kapcsolatos ismeretek, élmények. Nagy öröömre mindkét osztályból akadtak jelentkezők, szinte minden kategóriában. És eljött a verseny megyei szakaszának eredményhirdetése...

Foto kategóriában Kirmeier Gábor fényképei nyerték el az első díjat, a II. díj pedig Elekes Renáta, Feleki Izabella, Gidó Emese munkáját dicséri. Irodalmi esszé kategóriában I. díjban részesült Tornai Gyöngyi-Bernadett, weboldal-szerkesztés kategóriában Benedek István és Benedek Botond kapta az I. díjat. Csíkszeredában, a Ne gyújts rá! Világnap keretében megrendezett ünnepélyes díjátadáson vehették át a nyertesek munkájukért a jutalmat. A nyertes munkák majd tovább kerültek a verseny országos szakaszába, újabb megmérettetésre.

És jött az örömhír: Tornai Gyöngyi-Bernadette irodalmi esszéje nyerte az I. díjat a magyar nyelvű esszék kategóriájában, az ünne-

pélyes díjátadásra Bukarestben, a Gyermek Palotájában került sor.

Ez a verseny is újra megerősített engem és pedagógus társaimat abban, hogy oktató-nevelő munkánkban érdemes nagy szerepet szánni a diákok tehetségének és adottságának felfedezésére, bátorítani saját „hangjuk” megtalálására Goethe szavait használva ehhez mottóként: „Ha aszerint ítélsz valakiről, amilyennek most látod, visszatartod őt fejlődésében; ha meg tudod látni benne azt, akivé lehetne, elősegíted az útján.”

Szalay Zsuzsanna
iskolapszichológus

Sport

Végre sikerült!

Sokszor mondják sportolókra, csapatokra, hogy többre lenne képes a jelenlegi teljesítményénél, előfordul nem egyszer, hogy a tehetség csak ígéret marad, és megáll a fejlődésben.

Iskolánk az elmúlt években meghatározó szerepet játszott az iskolák közötti bajnokságokban, de mindig valahogy az utolsó pillanatban elcsúsztak, megremegett a kezük, lábuk fiainknak, lányainknak.

Egy nagyon lelkes és ügyes kézilabdás lánycsapatunk alakult ki az elmúlt évek alatt, akik bár áhítoztak a sikerre, a kapujában megtorpantak.

Amikor meghívtak a májusban tartandó I. Magyar Középisko-



lák Kézilabda Bajnokságának döntőjére, akkor a „na most!” reménysugárral vágtunk bele. Nem is indult rosszul, hiszen az első mérkőzéseinket simán hoztuk. A Vásárhely elleni mérkőzésen, a lányok bebizonyították küzdeni akarásukat, elszántságukat, hiszen a sírból visszahozva az utolsó másodpercekben döntetlenre mentették a mérkőzést, ami a csoportelsőséget hozta.

A döntőt ugyanaz a vásárhelyi csapat elleni elszánt küzdelmet ígerte. Az első osztályt is megjárt, tehetséges játékost soraiban tudó csapat, mindent megpróbált, de lányaink bizonyítva érettségüket, remek csapatjátékkal győzték le ellenfeleiket és teljesen megérdemelten hódították el a hón áhított kupát.

Végezetül hadd álljon itt a győztes csapat névsora hiszen megérdemlik:

Tornai Gyöngyike
Bertalan Enikő
Jakab Éva
Káló Csilla
Káló Annamária
Kuron Gyöngyike
Dakó Beáta
Liszkovics Kata

*Vass Imre
sporttanár*



Templomok a kollégiumban

Amikor valaki új otthonba költözik, külön kihívást jelent, hogy mi-lyenné alakítja házát. A székelyudvarhelyi református kollégium 2002-ben vonult be régi, áhított otthonába. Lehetne arról írni, hogy az egykoron „in integrum” elállamosított ingatlan Isten kegyelméből felújított állapotban került vissza, vagy arról, hogy az iskolára rászakadt az infrastrukturális nyomor időszaka, és hozzá kellett kezdeni az otthonossá tétel nem kis fáradtsággal járó munkájának. Most ez utóbbira figyeljünk.

Évek óta terveztük a feljárati lépcsőház arculatának kialakítá-sát, amelyik a földszintről a tulajdonképpeni kollégiumi részbe ve-zet. Mai napig nem mondtunk le híres erdélyi egyháztörténeti sze-mélyiségek mellszobrának elkészíttetéséről, amely a rusztikus lép-csőház benyílóiban lelne helyet – a megvalósítás az anyagiak hiánya miatt késlekedik. Azonban a csupasz és fehér falak díszítés-re várnak! A megoldást – hittel valljuk – Isten hozta elénk.

Magyari Hunor fiatal székelyudvarhelyi fotóművész munkáit már rég ismerik Udvarhelyen, s nem csak itt. Csodálatos termé-szetfotói és csendéletei több kiállítást megértek. Egy baráti beszél-getés alkalmával a templomokról készített fotóit emlegette. Ekkor jött az ötlet, milyen lenne, ha a református kollégium belső falát er-délyi református templomok fényképe díszítené? Magyari Hunor azonnal és önzetlenül kötelnek állt. Vallomása szerint, a templo-mokról készített felvételekkel nem kíván kereskedni, vannak úgysis sokan, akik azt teszik. Egyetlen kérése, hogy a kiállító biztosítsa az előállítás költségét. A kollégium partner lett. Kidolgoztuk az ütem-tervet. Kiválogattuk a fényképeket, elkezdődött a keretkészítés, ke-retezés. Végezetül eljött a nagy pillanat, május 9., a kollégium épí-tőjének és névadójának, Kis Gergelynek névnapja, amikor a fény-képek felkerülhettek a lépcsőház falára. A falakat díszítő 50 fotó teljesen megváltoztatta nemcsak a lépcsőház, de a teljes kollégium belső arculatát. Tanárok és kollégisták vallják, amióta a templo-mok a falakon függnek csodálatos érzés e többszázados épületben

tartózkodni. Lelkészek mondják, hogy ennél jobb ötlet nem is jöhetett volna.

A fényképek kiválasztásában azt az elvet követtük, hogy lehetőleg szűk pátriánknak, a Székelyföldnek templomai legyenek kiállítva. Tekintettel arra, hogy a fényképek nem egyszerű díszítő elemek, hanem állandó kiállítás képei, május 19-én déli harangszókor hivatalosan is megnyitottuk a tárlatot. Dávid László ny. lelképásztor, a műemléktemplomok szakértője tartotta a megnyitó beszédet, kiemelve, hogy a róluk készült képek ittlétünknek dokumentumai. Ezt követően a kollégium kórusa énekelt. A megnyitó díszvendége volt a Székelyudvarhelyi Református Egyházmegye lelkészértekezleti közössége, aki ezen a napon tartotta értekezleti ülését a Kollégiumban.

Reményünk, hogy a képeket megtekintők kedvet kapnak a kiállított templomok meglátogatásához is, és a kollégiumban járókban kialakul az élő egyházi örökségünkért viselt felelősség tudata.

Bekő István

Nagykorúsítási köszöntő beszéd

Kedves Húgom! Kedves Öcsém!

Majdnem két évtizede annak, hogy egy júniusi napon egy kedves levelet kaptam. Attól a ferencesrendi nővértől érkezett, aki nyolc éven át zongorázni tanított. Már akkor reszketett a keze, emiatt géppel írta kicsengetésre küldött köszöntő sorait. Azóta rengetegszer újraolvastam a számomra oly nagyon drága sorokat. A sok nyitogatástól-hajtogatástól néhol önmagától beszakadozott és megsárgult lap amolyan „filléres emlékeim” egyike lett, mindig magamnál tartott, féltve dédelgetett kincs, életem egy papírszelete. Ma már csak azért veszem elő, hogy a múltba tekintsek, sorait kívülről tudom, mert emlékezetembe mélyen belevészte az idő és ismétlés.

Itt és most, „...mielőtt mennél”, csak az indító Babits szavakat idézem – mert a belőlük kinőtt levél üzenete már messze túlnőtte küldője gondolatait és egykori önmagát. Saját utat jár mostanában, amelyekben benne van Babits, benne a nővér, és benne vagyok én. De benne van mindenki, akivel a Mindenható az életemet valaha is összekapcsolta, vagy összekapcsolni fogja.

„Mindenik embernek a lelkében dal van,/ és a saját lelkét hallja minden dalban,/ és akinek szép a lelkében az ének,/ az hallja a mások énekét is szépnak.”

Nem akarok Neked arról írni, hogy miképpen ismerheted ki-félre az embereket, akikkel életed során találkozol. Arról sem, hogy ki és hogyan igyekszik palástolni valós önmagát, olyanná sminkelve át egóját, hogy ha az ÚR tükröt tartana elébe, megijedne a rámeredő romló földi mástól.

Maradjunk a dalnál, és pedig a lelkedben szólónál. No meg annál, amit mások énekéből kihallassz. Erről akarok írni, s tudom, hogy füled van a hallásra, szemed a látásra.

Ilyenkor kívánni szoktak. Nem szoktam az én atyámfiának mást kívánni, mint amit magamnak – ezt az Ember Fiától tanultam; máskülönben is, annyira megfogyatkoztunk, hogy bűn lenne egymásnak a jón kívül mást kívánni; végezetül még folytathatnám

a sort, hogy miért kívánom neked, hogy szép legyen lelkedben a dal...

Hogy dal van benned, biztos. S ha már van, akkor szép legyen! A kacatokat, rútságokat, diszsonanciát, falcsságokat ne tartogasd. Lassan rád telepednek, beszüremленek az életedbe, felgyűlnek, nem engednek a jónak tárhelyet, azaz nem oda valók. Egészen másra rendeltettél: szőlőokra, szimfóniákra, kórusművekre, amelyek a szépet, a jót, az erkölcsösét közvetítik. Püthagorasz előtt már Dávid is tudta, hogy a szép dal annak is jót tesz, aki játssza, s azon is segít, aki hallgatja. Épül az embertárs, és nemesedik az ember.

Csakhogy én most a lelkedből szóló dalról írok! Arról, amelyik téged mutat. Ne feledd, lelkedet tükrözi. Ezért kívánom, hogy katedráliszerű életedből áradjanak szép dallamok! Törekedj rá, s ha gyengének érzed magad és tehetségtelennek, kérj, zörgess, keress, és meglásd, hogy kapsz, megnyitvatik és találasz. Ne feledd, hogy a Lélek lakozhat benned, ezért meg kell szenteld e katedrálisod, amelyikből dalod szól. És azt se feledd, hogy milyeneké a Mennyeknek Országá? Maradj meg jóhízeműnek, jóindulatúnak, jó erkölcsűnek, egyenesnek, őszintének, nyílnak és tiszta szívűnek. Vagyis, ezt én sem tudom szebben írni-fogalmazni-mondani, csak amolyan babitsiason, hogy legyen szép lelkedben az ének. És ha néha elővesz a kicsinyhitűség, vagy a kétely, hogy a szép dalnak van-e értelme, erősödj a hitben, hogy van, és másnak értelme egyáltalán nincsen. Hidd, hogy Valaki, akinek drága a lelked, s a benne lévő dallam, szép hangokra akar téged hangolni.

Végül még valami kérésszerű.

Kérlek, ne feledd, hogy a te dalod nem az egyetlen szép ének, s lelked nem csak neked van. Ne akarj mindig csak te énekelni! Hangoddal ne akarj minden más dalt elnyomni! Kérlek, próbálj néha hallgatni is! Mások dalában is gyönyörködni, a szépet, a jót, az erkölcsösét felfedezni, a katedrálisból kihallatszó jóindulatú hangot meghallani. Mert neked is jólesik, ha meghallgatnak. Meglátod, saját lelkedet is leméred általa. Olyannak ismered meg magad, amilyenek még nem ismerted. Amilyenek nem belülről, nem tükörből, hanem más szeme által látszol. Mert ne feledd: akinek szép a lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépen. „Ha a ben-

ned levő világosság sötétség, mekkora a sötétség?” – kérdi Jézus. Akinek lelkében jóindulat, feltételezzem jóindulatot; akinél jóhiszeműség, várja ugyanezt; akinél önzetlenség, lásson önzetlenséget másban is; a sort nem lehet befejezni, mert végtelen. Hogy mindez naivság? Hogy az ember mindegyre csalódik? Hogy az Élet más? Az én Tanítómesterem is figyelmeztetett engem erre, de biztosított arról, hogy kérdéseim ellenére csak így tovább, mert Ő már meggyőzte a világot.

Ezennel a végére értem. Fogadd olyan kedvesen e pár hamuban sült pogácsagondolatot, amilyen kedvesen és felebaráti szeretettel én leírtam.

Még sok mindent írhatnék neked kedves Húgom, kedves Öcsém, de most Isten kegyelmébe ajánlak. Az én szavaim, kívánságaim, tanácsaim, kéréseim mellette mind eltörpülnek.

Talán csak ennyit kellett volna írnom: Elég neked az útra az Ő kegyelme.

*Bekő István
lelkipásztor*

Igazgatói ballagási beszéd

– 2006 –

Kedves Ballagó Diákok! Tisztelt Vendégek!

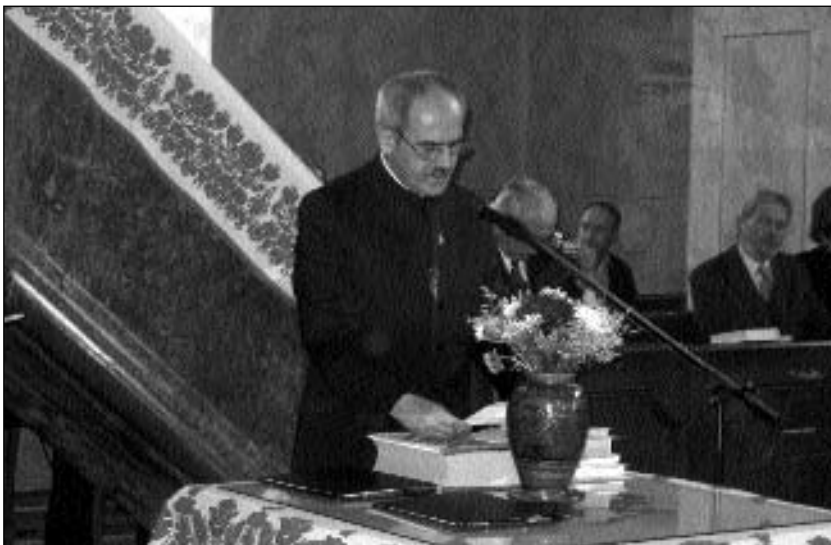
A Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium ballagási ünnepélyén szeretettel köszöntök minden jelenlevőt.

Köszöntöm meghívott vendégeinket, ballagó diákjainkat, szüleiket, hozzátartozóikat, kollégáimat, diákjainkat, volt diákjainkat, az egész ünneplő gyülekezetet.

Az iskola közössége nevében köszönök el itt, ebben az ünnepélyes pillanatban tőletek, ballagó diákoktól.

A „Per spinas ad rosas” jelmonddal az ősi Kollégium falai közt találkozhatok. „Tövisek közt a rózsához.” A szép, a jó gyönyörűségéhez nehéz az út minden igaz embernek, mert Pál apostol szavaival „nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut...”

Egy másik jelmonddal a megoldást adhatjuk: „Orando et laborando” – „Imádkozzatok és munkálkodjatok”.





Ha ünnepélyünk véget ér, indultok a gyülekezet figyelő tekintete előtt, ki a templomból, és egyúttal az iskolából, szimbolikusan, hiszen rövid az út, pár lépés, amit megtesztek, de egy hosszú út kezdete.

Rohanó életetekben legyen időtök az imádságra is, a munka teljesen ne nyomja el azt, mert ebben az összefüggésben a felszólítás nem a minél több munkára buzdít, hanem arra, hogy munkálkodjál, ne csak dolgozzál! Alkoss maradandót a közösséged számára!

Nem könnyű évek következnek, sokszor fogtok találkozni igazságtalansággal. John Lennon írta egyik dalában:

Húszéves lesz lassan már a gyermek,
Álmainak fénye veszett már,
De hiszi még, hogy új álmai lesznek,
S álmaiért újra harcba száll.

Igen, álmok kellenek, mindenkinek, hogy aztán elinduljunk a megvalósítás felé! És ha tövisesek állják el útját álmainknak, újra kell álmodni, újra indulni, imádkozni és munkálkodni és a tövises közt megleljük a rózsát!

Szüleitek segíteni fognak benneteket, az itt hagyott barátok helyett lesznek majd új barátok, de remélem az álmok megvalósításához mi, a Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium közössége is adtunk valamit, ha sokszor csak a tiltást éreztétek, akkor is. A tanár szeretne diákjainak mindent átadni, amit megtanult, néha túl sokat, hogy mint egy bőségkosárból, tudjatok majd válogatni, mit használjatok fel!

Elengedünk benneteket, ahogy elengednek szüleitek is, pedig „A hajó a kikötőben van biztonságban. De a hajókat nem erre tervezték.” – írja Einstein.

Az érettségik alatt még találkoztok, találkozunk. De ez már nem ugyanaz mint a négy év, számotokra néha monotonnak tűnő, iskolai rendje. Nehéz az, ami rátok vár, lelkünk is lehet áldozat, de ha elvégzitek azt, amit célként kitűztetek, Ady szavaival „nagyot és szépet, emberit, s magyart”, megtaláljátok a tövisek közt a rózsát.

Ezt kívánom nektek, s a közeljövőre pedig sikeres érettségit!
Isten áldjon benneteket!

Tótkés Zsolt
igazgató

„Kezeink munkáját tedd maradandóvá”

A 90. zsoltár e versrésze az idei Magyar Református Világtalálkozó vezérigéje. A lelki-vallásos jellegen kívül az augusztusban tartandó találkozóknak kettős történeti vonatkozása is van: megemlékezés a 400 éve történt bécsi békekötésre és Bocskai fejedelem halálára, valamint az 50 évvel ezelőtti 1956-os forradalomra.

A világtalálkozó alapige – és témaválasztása adta a Székelyudvarhelyi Református Kollégium május 9-i Csendes Napjának vezérgondolatát.

Az iskola névadója, Baczkamadarasi Kis Gergely névnapján tartott rendezvény 9 órakor kezdődött ifjúsági istentisztelettel. Az iskola lelkésze, Bekő István, a világtalálkozó Igéje alapján kiemelte, hogy a mulandóság jegyében élőknek maradandósága és jövőre tekintő megalapozottsága egyedül Istenben van. Az ifjúság köréből kikerült gitáros és furulyás csapat Lőrincz Előd informatika szakos tanár segítségével szolgáltatta az éneklés zenei kíséretét. Az imádásokat és lekióti a diákok olvasták fel.

Az igei kezdés után az események párhuzamos szálon futottak: az V.-es diákok bibliai témájú filmet tekintettek meg, a IX–XII-esek pedig a tanári karral együtt átvonultak a városháza Szent István termébe.

Három előadásra került itt sor, amelyeket a forradalmak-szabadságharc témakör fogott össze. Szász Tibor felsősófalvi lelkipásztor a bibliai forradalmakról beszélt, új és frappáns nyelvezetbe öltöztetve a bibliai üdvtörténet különböző állomásait. Bocskaira és a szabadságharcra Dávid László ny. lelkipásztor előadása emlékezett. A hallgatóság betekintést nyerhetett a személyi sorsoknak a nemzeti és világpolitikai mozzanatokkal való összefonódásába. Varga László ny. lelkipásztor 1956-al kapcsolatos élményeire emlékezett. A diákságra rendkívüli hatást gyakorolt a félévszázaddal ezelőtt végbement eseményeket a szemtanú elbeszéléséből hallani.

A mindenki számára tanulságos előadások és záróáhítat után a délután programja szabadidős tevékenységgel folytatódott, amit a diákpresbitérium szervezett. A sportrendezvényekkel párhuzamo-

san a helyi református temetőben egy csoport diák rendbe tette az iskola névadójának sírját.

Az est ünnepi köntösét díszítette a református iskola diákjainak ünnepi műsora. Popa János aligazgató rövid megemlékezésben felelevenítette Kis Gergely életét és jelentőségét. Meglepetésként hatott a László Zoltán zenetanár által betanított csoport népzenei összeállítása. Ferencz Sarolta XII-es diák a nap témájához illő költeményt szavalt: Kányádi Sándor – Az embereket Te meghagyod halni. E műsor erejéig újra összeállt az iskola tavalyi kórusa, s zenei kísérettel 4 zsoltárt adott elő, a Gryllus testvérek feldolgozásából.

A nap végén, nosztalgiaest keretében az ifjúság és tanári kar együtt tölthetett el pár szórakoztató órát.

Bekő István

Orando et laborando

1538 óta áll Debrecen központjában a Református Kollégium, amely arany betűkkel írta be nevét a magyar és az egyetemes művelődés történetébe.

Falai között kezdettől fogva a legalacsonyabb foktól a legmagasabbig folyt az oktató és a nevelő munka.



Diákjai a köznép fiaiból, a parasztok, kézművesek, polgárok, kisnemesek soraiból kerültek ki, akik tanulmányaik végeztével, vagy sokszor évekig tartó külföldi tanulmányútjuk után a nép közé visszatérve, a falvakban és mezővárosokban kamatoztatták szellemi kincseiket.

2006. július 5–9 között ebben az ősi iskolában találkoztak 11. alkalommal a magyar református középiskolák a Kárpát-medencéből. Régi szabály, hogy egyik esztendőben az anyaországban rendezik meg a találkozót, másik évben egy határon túli iskolában. Már a tavaly Szatmárnémetiben eldőlt, hogy a világtalálkozó esztendőjében Debrecen ad otthont e rendezvénynek. Erdély 9 református gimnáziuma közül 5 képviseltette magát: Kézdivásárhely, Kolozsvár, Nagyenyed, Nagyvárad és Székelyudvarhely. Székelyudvarhelyről ott voltunk: Rózsa Sarolta (XI. A.), Mátyus András (XI. A.), Baritz Kinga (X. B.) és Bekő István (lelkipásztor).



A világtalálkozó egyik előrendezvényeként számon tartott debreceni találkozó indulását, programját meghatározta a 90. zsolttárból vett mottó: „kezeink munkáját tedd maradandóvá”. A hajdúk városa adta a lehetőséget, hogy az idei 400 éves Bocskai szabadságharcra való emlékezés már az első nap programjába bekerülhessen.

Közös istentisztelet és éneklés, vidám ismerkedés, kollégiumváros-nagytemplom megtekintése, Munkácsy trilógia, Bereg-Szatmár-i egész napos kirándulás, Kölcsey sírja, Tákos, Hortobágy, Nagyerdő, strand, színdarab, mindezek csak jelszavak a több napos kiváló programból. A debreceni kollégium jelmondata, az „orando et laborando” éneklése már-már himnuszszerű szintre emelkedett, újra és újra felcsendülve a program különböző állomásain.

Református kollégium diákjának vagy tanárának lenni különleges lehetőség. Az összefogás, az egység érzése, a közös hit és közös értékrend, az Ige és éneklés láthatatlan lelki közösséget alkot a Kárpát-medencében lévő református középiskolák között. De e közösség látható alakot tud ölteni akkor, amikor a közös hitről bizonyosságot kell tenni. Ezt példázta a július 8-i élőlánc, ahol diák és tanár, püspök és parlamenti képviselő, szimpatizáns és résztvevő egymás kezét megragadva jelképes cselekvésben körülfogta a kollégiumot.

Azt mutattuk meg szekularizált magyarságunknak, hogy megvédjük mindazt, ami iskoláinkkal, nyelvünkkel, hitünkkel kapcsolatos érték. Így öltött látható alakot a világtalálkozó alaptextusa is. Együtt tekintettünk az egyház Urára, akitől mindent kaptunk, aki a megmaradásunknak biztos záloga, aki kezünk munkáját marandóvá teheti.

A rendezvény végén, a Dóczy gimnázium által használt Kossuth-utcai templomban ünnepélyes keretek között hangzott el, hogy a 2007-es találkozóznak Kárpátalja ad otthont.

Végezetül a résztvevők nevében kívánom, hogy a mindenható ÚR Isten áldja meg a debreceni szervezőket és tartsa meg magyar református iskoláinkat!

Bekő István



Élőlánc az életért és a jövőért

„A kérdés nem az, hogy mit teszünk és mit kellene tennünk, hanem az, hogy akarásunkon és tevékenységünkön túl mi történik velünk.” – fogalmazza meg alapkérdését Gadamer, a XX. század nagy filozófusa. Ebben a gondolatban a tettünk, az itt és most létünk egy nagy összefüggés része. Nem csak cselekszünk, hanem benne élünk korunk ingerdús világában, amely további tetteket igényel tőlünk. Ezeket a hitünk alapján állva, magyarokként és Jézus Krisztus anyaszentegyháza tagjaiként tesszük.

Reformátusokként a bibliai kútforrásból és nagy elődeink példájából merítünk, amikor a gadameri gondolatot megfordítjuk, s azt mondjuk, nem csak az a kérdés, hogy mi történik velünk, hanem az is, hogy hitünk alapján mit teszünk és még mit kellene tennünk. Vagyis komolyan vesszük a történés-cselekvés összefüggését, nem állunk le a jelen eseményeinek szemlélésénél, és az Igéhez méltó válaszokat fogalmazunk meg szóban és tettben. Az Ige egyházaként az Igének nem pusztán őrizői vagyunk, vagy csak hallgatói, akik a



szebb és jobb időre várnak, hogy majd egykoron megszólalhassanak. Az Ige itt és most szóra és cselekvésre kötelez minket, vagyis a mi időnkben, itt ahol vagyunk, és akkor, amikor alkalmas vagy alkalmatlan az idő. Ez a mi jelenünk, amelyikben mindenkinek a maga őrhelyén kell állnia. Ott, ahol éppen van, összefogva, egymás kezét jelképesen is megragadva, értékeinket így védve.

Magzat- és családvédelem, egyházi és anyanyelvi iskolarendszer, egységes magyar és református összetartozás, világunk védelme, mind olyan kérdés, amely naponta foglalkoztat valamennyiünket, amelyekért reformátusokként is hallatnunk kell szavunkat, nyilvánítanunk akaratomkat.

Debrecenben, 2006. július 8-án, az ősi Református Kollégium körül épp ezekért az értékekért, vagyis az életért és a jövőért képezett élő láncot a XI. Magyar Református Középiskolák Találkozójának mintegy 200 résztvevője és több száz debreceni polgár. Erdélyből jelen volt Kézdivásárhely, Kolozsvár, Nagyenyed, Nagyvárad és Székelyudvarhely küldöttsége. Utóbbiak: Baricz Kinga (XI. B.), Rózsa Sarolta (XI. A.), Mátyus András (XI. A.) és Bekó István lelkipásztor. Mi, iskolánk küldöttsége magunkkal hoztuk az ott felolvasott és elfogadott nyilatkozatot, amit most a szavak élő láncolatában Veletek megosztunk.

Élőlánc Nyilatkozat

Mi, a Magyar Református Középiskolák XI. Találkozójának a Kárpát-medence 35 iskolájából érkezett résztvevői, valamint Debrecen városa hozzánk csatlakozott polgárai 2006. július 8-án az ősi Debreceni Református Kollégium és Nagytemplom között összegyűlve a következő NYILATKOZATOT tesszük:

1. Kinyilvánítjuk, hogy a gyermeket és a megfogant magzatot Isten ajándékának tekintjük.

Követeljük a gyermekvállalás erkölcsi és anyagi megbecsülését!

Tiltakozunk a családi értékeket romboló, züllesztő valamennyi jelenség és megnyilvánulás ellen!

Elutasítjuk a művi meddővé tétel liberalizálására tett kísérleteket!

2. Kinyilvánítjuk, hogy a Református Kollégiumok sok évszázados hagyományához híven az anyanyelven történő tanulást minden fiatal elidegeníthetetlen jogának tartjuk.

Követeljük valamennyi magyar nemzetrészt számára az oktatás minden szintjén az igényeknek megfelelő egyházi intézményrendszer engedélyezését, létrehozását, bővítését, a fenntartótól független egységes és igazságos finanszírozási rendszer megvalósítását!

Elutasítjuk az egyházi iskolák állítólagos túlf finanszírozásáról szóló politikailag motivált, durva megnyilvánulásokat.

Követeljük a jelenleg is fennálló diszkriminatív intézkedések megszüntetését!

Elutasítjuk a felsőoktatási tandíj bevezetésére tett lépéseket!

3. Kinyilvánítjuk, hogy országhatároktól függetlenül az *egységes magyar nemzet* részének tekintjük mindazokat, akik magukat magyarnak vallják, ugyanakkor az egységes Magyar Református Egyház tagjának tartjuk minden református testvérünket.

Elutasítjuk a magyar nemzetrészek közötti feszültségkeltés minden formáját!

Elutasítjuk a magyar nemzetrészek közötti kapcsolatápolás és támogatási rendszer működtetése céljából létrehozott intézmények és közalapítványok megszüntetésének szándékát!

Támogatjuk a határon túli magyarok személyi és kulturális autonómia törekvéseit.

4. Kinyilvánítjuk, hogy felelősséget érzünk az Isten által teremtett világ megőrzéséért, védelméért.

Támogatjuk a Kárpát-medence természeti értékeinek, ökológiai egyensúlyának megőrzését.

Elítéljük a gazdasági vagy más önös érdekből történő környezetpusztítást, a veszélyes ipari technológiák alkalmazását.

Nyilatkozatunkat a Biblia és hitvallásaink tanításának szellemében tesszük, céljaink eléréséhez Isten segítségét kérjük.

Debrecen, 2006. július 8.

*a Magyar Református Középiskolák Igazgatóinak Kollégiuma
a Magyar Református Középiskolák XI. Találkozásának résztvevői
az ÉLŐLÁNC demonstráció résztvevői*



A Tehetség és Szorgalom alapítvány tevékenysége

A Tehetség és Szorgalom alapítvány a székelyudvarhelyi református kollégium mellett működő alapítvány.

2005-ös esztendei tevékenysége több irányú:

a) A székelyföldi árvíz után az alapítvány aktív szerepet vállalt az árvízkárosultak megsegítésében. Pénzbeli gyorssegélyeket továbbított és osztott szét a károsultak között.

b) Az iskola diáksága körében tanulmányi és szociális jellegű pályázatokat írt ki:

- Kanadai „keresztszülői” ösztöndíj;
- Kis Gergely díj;
- Farkas András díj;
- Kollégium díj;
- Ravasz László díj;

c) Felvállalta a különböző támogatók, magánszemélyek és egyházi szervezetek részéről érkezett felajánlások szétesztását;

d) Az alapítvány keretében működik az ECDL vizsgaközpont, ahol a diákok kedvezményesen megszerezhetik az európai szintű számítógép-használói jogosítványt.

e) Felvállalta, megszervezte és lebonyolította a cserediák programokat, osztályközösségek kirándulását; anyanyelvi és önismerteti tábort; nyelvkurzusok és nyelvvizsgák támogatását.

f) Állandó jelleggel végzi a Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium infrastrukturális fejlesztését.

Tőkés Zsolt
elnök

A 2005. augusztus 23-i udvarhelyszéki árvíz és a református gimnázium

Udvarhelyszék egyik fekete napjaként vonult be a történelembe 2005. augusztus 23, amikor Székelyudvarhelyet és környékének számos települését elöntötte a hirtelen jött pusztító áradat.

A vidék egyemberként mozdult meg, hogy segítsen a rászorultakon. A református gimnázium is ezt tette: egyénenként és közösségekben egyaránt. A „Segíts, hogy segíthessünk” jelszóval meghirdetett gyűjtés, és az anyaországi testvériskoláktól jött pénzbeli segítség kiosztásának eseményén túl az alábbiakban két kiemelkedő napot emelünk ki.

„Egymás terhét hordozzátok, így töltsétek be a Krisztus törvényét.” Gal 6,2

Áhítattal egybekötött sajátosan református egyházi sajtótájékoztatóra került sor Székelyudvarhelyen 2005. szeptember 21-én.

Nt. Kató Béla egyházkerületi főjegyző a Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnáziumban, a média képviselői jelenlétében átadta az Erdélyi Református Egyházkerület rendkívüli támogatását az árvízkárosult helyiségek egyházi és világi képviselőinek.

Amint a főjegyző úr kiemelte, az egyházkerület mintegy 320 millió lej sorsáról döntött úgy, hogy szétosztja a három református gyülekezetet (Bikafalva, Hodgya, Siménfalva), valamint Székelyudvarhely között. A gyülekezetek egyenként 50–50 milliós támogatást kapnak, a fennmaradt 170 milliót pedig az egyházkerület Székelyudvarhelynek utalja át. Az elosztott összeg a Székelyudvarhelyi Református Kollégium épületében működő Tanítóképzőért járó 2005-ös bérleti díjból származik. Az Erdélyi Református Egyházkerület vezetősége úgy döntött, hogy ezt a pénzt rendkívüli segélyként visszautalja annak a vidéknek, amelyet az augusztus 23-i árvíz súlyosan érintett. Nt. Kató Béla magyarázata szerint, a refor-



mátus egyház ezzel a döntéssel azt akarja kifejezni, hogy szívéen viseli a gyülekezetek és közösségek nehéz helyzetét; azok pénzét adomány formájában visszaadja, hogy a helyi építésre és megsegítésre lehessen használni. Székelyudvarhely városát a református egyház azzal is segíti, hogy az egyházkerület nem igényli a várostól a Református Gimnázium épületének bérléséért járó mintegy 400 millió lejes összeget.

A tájékoztatón jelen volt a Székelyudvarhelyi Református Egyházmegye esperese, Nt. Antal Zoltán, aki kiemelte 2005. szeptember 21-e rendkívüliségét, ugyanis első ízben került arra sor, hogy a református gimnázium közegyházi esemény megrendezésének adjon helyet.

A sajtótájékoztató keretében Nt. Kató Béla főjegyző ünnepélyesen átadta Bikafalva, Hodgya, Siménfalva egyházi képviselőinek (Albert Sándor, Ballai Zoltán és Jakab Imola lelképásztorok), és Székelyudvarhely város képviselőjének (Fülpesi Gyula) a bejelentett támogatásokról szóló banki átutalási bizonylatot. Tókécs Zsolt igazgató a Debreceni Református Kollégiumban szervezett gyűjtés összegét hozta el Bikafalva és Siménfalva egyházközségeknek.

Nt. Kató Béla főjegyző kiemelte, hogy a jelenlegi segítségen kí-

vül, a szóban forgó egyházközségek további támogatást is kapnak a gyülekezetektől befolyt diakóniai alapból. Nt. Antal Zoltán esperes e gondolathoz csatlakozva bejelentette, hogy a székelyudvarhelyi egyházmegyében szeptember 22-én összesítik az egy hónap alatt befolyt adományokat. Bekő István iskolalelkész ismertette, hogy a gyűjtésbe bekapcsolódott a Székelyudvarhelyi Református Gimnázium diáksága is, akinek 270 fős kicsiny gyülekezete 5 millió lejt meghaladó rendkívüli pénzüsszeget adományoz az árvízkárosultaknak.

Mindez annak bizonyossága, ahogyan egyház és iskola, idősebb és ifjabb nemzedék kéz a kézben az Isten népe szolgálatában áll.

Bekő István

Nagypéntek

„A legszebb küldetés: mosolyt vinni a megtört szívekbe, megtanítani kacagni a szomorút, s rózsával fonnni át a szívekben kinőtt töviskoszorút.”

Móricz Zsigmond

Iskolánk pár diákja meglátogatta Nyikómalomfalva általános iskoláját, ahová segélycsomagokat vittünk.

A segélycsomagokat iskolánk diákjai csomagolták össze, Gáspárik Magdolna tanárnő kérésére, és felhozták iskolánkba, ahonnan az Eötvös József Mezőgazdasági Szakközépiskolától kölcsönkapott autóval ki is szállítottuk. Miután diákjaink is kikerkeztek, a Református Diákothontól kölcsönkapott mikrobuszon, átadtuk, így az bekerült az iskolába. Gáspárik Magdolna tanárnő beszéde után elmondtuk az Úr imáját, és az iskola megköszönte segítségünket. A gyerekek, Húsvétra készülve édességként kis csokitójásokat is kaptak. Látva az árvízkárosult családok gyerekeinek örömét, örömteli szívvel gyehattuk el az iskolát.

Ezután meglátogattuk Nyikómalomfalva templomát is, ahol, Gáspárik Magdolna tanárnő néhai férjének munkáit láthattuk, ami Jézus szenvedéseit eleveníti fel tizennégy faragott tételben. Miután



a templomban is imádkoztunk, hazafelé vettük az irányt. Közben még megérkezett külön autóval négy 12-es diák. Habár ők lemaradtak a csomagok átadásáról, de ők is osztoztak a mi örömünkben.

Ennyi volt a mi kis akciónk, hogy felhívjuk a figyelmet: habár mi sem élünk tökéletes viszonyok között, vannak, akik még ennyire sem tudnak élni. Sajnos nem csak felnőttekről van szó, hanem kisgyermekről is, akik előtt még ott van az élet. Remélem, olvasva ezt a kis beszámolót, másnak is eszébe jut, hogy ha tudunk, ha van lehetőségünk, segítsünk, mert ez csak örömmel tölthet el bennünket.

N.N.

„A boldogságot nem lehet ajándékba kapni. Egyetlen titka: adni, mindig adni, jó szót, bátorítást, mosolyt, hitet és sok-sok önzetlenséget, tiszta szeretetet.” *Goethe*

Három hét Miskolcon

2005. november hatodikán, vasárnap egy kézdivásárhelyi mikrobuszal indultunk Miskolcra, hogy vendégdiákként három hetet töltsünk a Lévay József Református Gimnáziumban és annak kollégiumában.

A határon Ábrám Tibor igazgató úr várt minket.

Visszagondolva az ott töltött időre, igazán nem panaszkodhatunk: az ellátás kitűnő volt, új tanáraink, osztálytársaink és szobatársaink rendesek. Sokan dolgoztak azon, hogy jól érezzük magunkat. Az első napokban Lillafüredre, majd Debrecenbe kirándultunk, ahol megnéztük a belvárosi templomot, láthattunk egy kiállítást a régi kollégisták nehéz életéről, és a Déri Múzeumban egy Munkácsy tárlat képeiben gyönyörködhettünk. Ugyanott megnéztük az egyetemet is, aminek a hatalmas előcsarnokában éppen rajzkiállítás volt. Miskolcon az egyik nevelőtanárral voltunk először várost nézni.

Szerdától páratlan élménnyel gazdagodtunk: részt vehettünk az ottani diáknapokon. Végigvizgultuk a diákigazgató választást, melynek megnyeréséért elszánt küzdelem folyt a négy tizenkettedik osztály között. A következő héten a gimnázium felújítása alkalmából tartott hálaadó istentiszteleten voltunk, majd minden nap ott lehettünk a Kossuth utcai templomban szervezett evangelizáción. Érdekességként említjük, hogy az istentisztelet szónoka egy kolozsvári lelkész volt, aki külön is üdvözölt minket. Szabadidőnket szobatársainkkal töltöttük, vagy a városban sétáltunk, ahol többször is „sikerült” eltévednünk. A végére azonban már egészen otthonosan mozogtunk Miskolcon.

A második hétvégén családoknál voltunk elszállásolva. Köszönünk szépen mindent Molnár Péternek, Nagy Bálintnak és családjaiknak, különösképpen a finom falatokat. Mivel egyikünk vegetáriánus, kifejezetten nehéz dolguk lehetett az étrend összeállításánál.

Korpa Tamás barátunk jóvoltából részt vettünk az Új Holnap c. irodalmi folyóirat bemutatkozó estjén. Egyik este pedig az igazgató úr vacsoravendégei voltunk. Az utolsó napon is rendkívüli élmény-



ben volt részünk: a Miskolc-Tapolcai barlangfürdőben voltunk, ahová az iskola fizikatanára, Miklós Árpád tanár úr kísért el.

Jó volt megtapasztalni, hogy az ottani fiatalok nagy része nemzeti érzelmű, és testvérként kezelt minket, erdélyi magyarokat.

Ami pedig a dolog szakmai részét illeti, az ott töltött időszakban hasznos ismeretekkel gazdagodtunk, s az itthoni tananyaggal sem maradtunk el, mert iskolánkban kényszervakáció volt a sztrájk miatt.

Köszönjük Szabóné Hegedűs Gyöngyi tanárnőnek, Ábrám Tibor igazgató úrnak és mindenkinek, aki hozzájárult ahhoz, hogy minél jobban érezzük magunkat e három hét alatt.

*Molnár Levente és
Szakács Péter*

Négynapos vakáció

Az osztályfőnökök megegyeztek, indulhattunk Magyarországra, egy fél hétre. „Oh, milyen unalmas lesz!” – gondolta mindenki. Nagy meglepetésre nem úgy lett.

Szerda délután, amikor elindultunk, mindenki telt volt kételyekkel, izgalmakkal és reményekkel, hogy olyan családhöz kerül, ahol otthonosan, kellemesen tölti el ezt a két napot. Megérkeztünk. Mindenki legalább egy fejjel magasabb, mint mi.

Reggeli után a Parlament fele vettük az irányt, majd Buda várába, aztán a Hősök terére, végül pedig haza. Először senki nem mert odamenni a „fogadójához”, aztán lassan megbátorodtunk, bemutatkoztunk és elkezdtünk beszélgetni a „testvérekünkkel”.

Este, mikor hazamentünk, a kételyek mindenki szívéből kiröppentek, hisz remek fogadtatásban volt részünk. Egy gyors zuhanyozás és néhány perc utazgatás után az unalom is elszállt. Elmen-



tünk kifújni az utazás fáradtságát. Nagyon jól szórakoztunk, rengeteget neveltünk, aztán jött egy-két csocsó-parti is.

Másnap, pénteken Esztergomot és Visegrádot látogattuk meg. Esztergomban a bazilika csodálatos volt. Az altemplom kicsit félhomályos hangulata, ott a kripták közt, hát nem volt valami marasztaló, ám ezt az érzést a kupolából elénk táruló látvány azonnal kárpótolta. Szétnéztünk a négy égtáj mindegyike felé, aztán jöhetett megint a csigázás szédülésig. Néhány perc múlva pedig átugrottunk Szlovákiába is – persze csak képzeletben.

Útvonalunk következő pontja a térképen Visegrád volt. A Fellegvárból való kitekintés által ismét egy kis ablak nyílt nekünk a világra. Itt néhány percre igazi királynő lehettem, koronával, palásttal, trónnal és egy igazi királlyal a balomon.

Természetesen a bobozás, a focizás és a jó nagy evés sem maradhatott el.

Miután visszaértünk Budapestre, még sétáltunk egy nagyot az újdonsült „tesókkal” a Római parton, majd ismét alvásra hajtottuk fejünket, hiszen újra egy fárasztó nap következett.

Szombaton Egerbe mentünk, ami talán az egész kirándulást megérte. A kollégiumi szobánk a lehető legszebb látványt tárta elénk, mivel az ablakunk pontosan Gárdonyi híres várára nézett.

Összefoglalva, talán annyit mondhatok, hogy leglátványosabb, legemlékezetesebb kirándulásaink listáját ez vezeti. Köszönjük, hogy elmehettünk!

Kovács Hajnal
X. A.

Gyalogtúra (XI. B.)

Szeptember 30-án gyönyörűen sütött a nap a sükei patak völgyében. A XI. B. osztály tanulói Popa János osztályfőnök és Geréb Péter tanár (a Z Sebes József cserkészcsapat vezetője) kíséretével elgyalogoltak Udvarhelyről, Hodgyára és Farcádra, ahol az augusztusi árvíz hatalmas pusztítást végzett. A kíváncsiság, az árvíz-károsultakkal való együttérzés és nem utolsósorban az előző tanévből elmaradt kirándulás bepótlási igénye motivált minket, hogy útra keljünk.

Az „Adakozz, hogy segíthessünk” pénzgyűjtő kampány az árvíz-károsultak javára, Bekő István iskolalelkész felhívására, eredményessége, a sok jótékonyági gesztus hangulatkeltő volt.

Korán reggel, a budvároldali gyümölcsösön keresztül megérkezünk a Csicser és a Budvár közötti erdőszélére. Első pihenő! Geréb tanár úrral felelevenítettük a vár legendáját. Az erdei úton eszünkbe jutott, hogy régebben a hodgyai és a farcádi tanuló ifjak naponta gyalog jöttek az udvarhelyi gimnáziumokba. A sáros gumicsizmát az iskolában cipővel cserélték. Pál Árpád csillagász, a Bolyai egyetem néhai rektora is közöttük volt.

Hodgyára érkezve, a sarki boltban édességet és üdítőt vettünk. A falu központjában a református templom, Józsa Béla szobra és az egy kis falu számára igen nagy kultúrház díszleg. Látszik az árvíz nyoma. A kultúrház előtti díszes székely kapunak csak a fele van meg. A templom ajtói nyitva vannak, bemegyünk. A látvány szívszorogató. Az iszap kihordása után, tapostuk a még nedves földet az üres templomban. A „Tebenned bízunk” éneket kissé halkán énekeltük el. A templom felújítása talán nem fog sokat késni. Viszszatérhetünk egy vasárnapi istentiszteletre jövő ősszel.

A kultúrház mellet van a hodgyai pékség. A betonkerítés eltűnt. Megszólítottuk László Albertnét, a pékség tulajdonosát, behívott, mindent elmondott és bemutatta a lakás és a pékség állapotát. A szomszéd csűrét a víz a templomig vitte, mint egy gyufadobozt. A

pékségből, amikor menekültek a szemük láttára növekvő vízben, a legközelebbi dombra, a nők, csak egymást karonfogva tudtak lépni. A víz borzasztó sebességgel zúdult le. Még nem is volt nagy eső itt lent Hodgyában. Egy idős, beteg embert a víz úgy elvitt, hogy a holttestét Mogyoróson, a Küküllő partján találták meg. László Alberték reménykednek, hogy a patak medrét szabályozni fogják. A pékség működik, és a pataktól néhány méterre a beton kerítés alapja meg van öntve. Két kenyeret is adnak nekünk Lászlóék. Talán ők, akik szenvedtek, és segítséget kaptak, a legjobban érzik, hogy adni jó. Két házzal arrébb, Pálfi Tímea nagymamája fogad. Itt is megkínálnak, mintha meghívott vendégek lennénk. A háznak a kerítését elvitte a víz. Megrongálódott a csűr. Irma néni elmondja, hogy mind a három disznója odalett.

Hodgyát elhagyva, néhány kilométer gyaloglás után megérkezünk Farcádra. Az első ház Elek Annamária XII. B osztályos tanuló otthona. Édesanyja nemrég elhunyt. Mi a templom előtt álltunk meg. A tanárok bementek a papilakra, a tárva nyitott kapun. Antal Géza tiszteletes úrral és Lázár Dezső gondnokkal előzőleg egyeztetünk az idejövetelünkkel kapcsolatban. A tiszteletes úr megmutatta a templomot. A gótikus stílus jegyeit viselő templom, egy halmon van. Nemrég restaurálták a belsejét. Az ásatások egy régebbi Árpád-kori templomalap feltárásához vezettek. Ugyanakkor rengeteg csontmaradványra bukkantak, ami egy régebbi kor temetkezési helyére utal. A templomozás szokásairól is érdeklődtünk. Míg más gyülekezetekben az emberek az istentisztelet után társalognak a templom előtt, Farcádon a gyülekezés idején. Az istentisztelet megkezdése pillanatában a férfiak felőli bejáratot bezárják. A templom külső falán a tiszteletes úr segítségével megfejtettük a következő feliratot: „Noha pénz szúke Hazánkat terhelté, Ez X öles Tornytot Farcád fölemelé”. A szövegben elrejtette évszám 1828.

A „Tebenned bíztunk” ének szépen szólt a templomban, a hangos kacagás pedig a közeli kertben, ahol megnéztük az iszapvulkánt. A vidám csapatunk a foci pálya mellett, Elek Annamária nagymamájának a kertje végén telepedett le. Elő volt készítve a bogrács. Túzifát és vizet kaptunk a papilakról. Mindenki hozott krumplit, kolbászt, szalámit, fűszert. Nagyon finom krumplitokányt főztünk,

nem is volt elég egy bográccsal, még eggyel főztünk, közben Erzsi néni dióját is megdézsmáltuk. Jóvátételként az oszi segített Elekéknek kukoricakórét vágni. A foci pályák nem csak focizásra voltak hasznunkra. A gyönyörű őszi időben, talán utoljára napoztunk, beszélgettünk. A gyönyörű tájat Peti bácsi távcsövén keresztül is néztük. A focizás jó késő délutánig tartott. Nehéz volt megválni a jól gondozott két focipályától, a farcádiak egyik büszkeségétől, hiszen a falunak jó focicsapata van.

Hazafelé már az úgynevezett farcádi úton jöttünk. Bodegába is jártunk. Meglepetésünkre Kovács Viola, iskolánk volt diákja szolgált ki minket és a zeneszámokat kérésre váltotta.

A falu végén a hidat elvitte a víz. A patakon csak egy szál gerendán lehetett átjárni. A műúton gyalogolni nem is volt olyan könnyű, már éreztük a fáradtságot. A tetőn gyönyörű a látvány: Lengyelfalva, Székelyudvarhely, Fenyéd, Szarkakő. Nagyon szép az udvarhelyi medence alkonyatkor. Az erdők sok színben pompáznak. Az útszélen egy-egy almafán néhány alma. Leráztuk és megettük. Hangoskodtunk, egymással tréfálkoztunk. Vadász és Gál hangja mindig erősebb volt. A felső Bethlenig még sokat kell gyalogolni az ottlakó tucatnyi diáknak. Linda és Zsuzsa leintettek egy szép kocsit.

A belvárosiak és a diákothonosok számára egy rövidítés kínálkozik a gyümölcsösön keresztül. Megbántuk, hogy ezt választottuk. A Sárdomb elnevezésű bozótos részen, alig tudtunk leereszkedni a terelő útra. A diákothonosok az oszi kíséretében igazolták a késői hazaérkezésüket.

Ezen a szép napon, volt egy útitársunk, mondhatjuk barátunk... egy kóbor kutya, aki végig elkísért.

*Popa János
osztályfőnök*

Verseny és kirándulás

Kreativitással a karácsonyfa-díszítő versenyen

Major Hajnalka tanárnőtől szereztünk tudomást az ARTERA Alapítvány által szervezett karácsonyfa-díszítő versenyről. Először gondolkoztunk, hogy benevezünk-e, de később nagy lelkesedéssel fogtunk hozzá a díszek készítéséhez. Ebben a tevékenységben az osztály minden tagja részt vett és annyira lefoglalt bennünket, hogy néha még azt sem vettük észre, hogy bejött a tanár és órát szeretne tartani. Nehéz feladatnak hittük azt, hogy csak természetes anyagokat használhattunk fel a díszek készítéséhez, ennek ellenére egymást követték a jobbnál jobb ötletek. Törekedtünk arra, hogy díszünk ötletesek, egyediek és egyben mutatósak legyenek.

A munka során sikerült megteremteni az osztályközösségben az ünnepi hangulatot és emellett jól szórakoztunk együtt. Lelkesített bennünket ötleteink megvalósítása és a nyeresége is.

Eredményhirdetés után boldogok voltunk, mert munkánk eredményes volt, megnyertük a fődíjat, a kirándulást, és rájöttünk arra, hogy természetes alapanyagokból is lehet gyönyörű karácsonyfadíszeket készíteni.

Díszünk a következő alapanyagokból készültek: fűzfa, toboz, csuhé, szalma, kukorica, dió, gipsz, papír és mézeskalács.

*Írták: Bertalan Enikő, Fábíán Csilla, Ilyés Zsuzsanna és
Bíró Ildikó a Baczkamadarasi Kis Gergely
Református Gimnázium XII. B. osztályos tanulói*

Kirándulás

2006. március 31. és április 1. között került sor arra a jutalomkirándulásra, amelyet a Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium XII. B. osztálya, és a Benedek Elek Tanítóképző VIII. A. osztálya nyert meg a 2005. decemberében szervezett karácsonyfa-díszítő versenyen.

Annak ellenére, hogy az időjárás rossz volt, mi mégis jó kedvvel vártuk a buszt a Patkóban. Amikor végre megérkezett, és mindenki elfoglalta a helyét, már nagyon jó volt a hangulat. Énekszóval indulunk el Marosvásárhely felé. Itt megnéztük a Kultúrpalotát, a Vártemplomot, és a Teleki Tékát, majd tovább folytattuk utunkat Tordára, ahol a helyi sóbányába mentünk. Itt egy 528 méteres alagúton át jutottunk a bánya belsejébe, közel 100 méter mélyre. Felejtetetlen élményként csodáltuk a harang- és trapéz alakú óriási bányaüregeket, valamint a *visszhang-termet*, ahol legalább tizenkétszer hallottuk vissza a kiáltásaink echóját. A következő állomás Torockó volt, ahol a Székelykő csodálatos látványa tárult elénk. Itt töltöttük az éjszakát. Annak ellenére, hogy a falu eldugott helyen volt – majdnem pánikba ejtett minket a mobil-térerő hiánya –, mégis jól éreztük magunkat, éjszakába nyúló gitár- és énekszóval zártuk a napot.

Másnap reggel ellátogattunk a torockói múzeumba, ahol a helyi népviseletet ismerhettük meg. Utunkat Enyed felé folytattuk, ahol ellátogattunk az enyedi református kollégiumba, és megnéztük a Benkő Ferenc által létesített híres természetrajzi múzeumot. Itt megcsodálhattuk a különböző kőületeket, kitömött állatokat, formalinban tartósított embriókat.

Enyedről Gyulafehérvárra vettük utunkat, ahol meglátogattuk a római katolikus székesegyházat és a szentély alatt található kriptát, rövid imát mondva Márton Áron püspök úr sírjánál.

Innen Szebenbe mentünk, sétáltunk egyet a napsütötte, szászos hangulatot árasztó főtéren, majd elindultunk haza, Székelyudvarhelyre.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani az Artera Alapítványnak és a Super üzletláncnak a verseny megszervezéséért és a kirándulás anyagi támogatásért, valamint Major Hajnalka tanárnő-

nek, akinek biztatása, ragyogó ötletei és segítsége nélkül nem nyerhetünk volna.

Isten fizesse fáradozásukat!

*A Baczkamadarasi Kis Gergely Református
Gimnázium XII. B osztálya*

Pelikános Násfa

A Pelikános Násfa 2003-ban alakult, Kápolnási Ágnes vezetésével.

A tavaly, 2005-ben, név szerint Bertalan Enikő, Jakab Éva, László Ica és Bunta Boróka, részt vettünk egy turnén, amelyet a Kuturális Központ szervezett.

Előadásunk volt Keresztúron, Csíkszeredában, Szentegyházán és Székelyudvarhelyen.

Ezen a turnén a Riverenza együttes is közreműködött, amely a Dr. Palló Imre Zene és Művészeti Szakközépiskola fiatal tanáraiból állt.

Számunkra ez a turné élmény volt, mert nemcsak tapasztalatokat szerezhettünk, együtt voltunk, utaztunk, hanem egy-szersmind jól is éreztük magunkat.

Sajnos, Kolozsváron majd ritkán találkozhatunk, nem lesz időnk arra, hogy a táncot folytassuk, de jó lesz visszagondolni arra az időre, amikor ezekre a turnékra együtt készültünk.

Bunta Boróka



Refisek az Uff-nál

Az Udvarhelyi Fiatal Fórum az a hely, ahol a város diákjai, függetlenül iskolától, összegyűlhetnek, szórakozhatnak, kibeszélhetik a sulit, tanárokat, diákokat...

Akik beiratkoztak, még nem tudták, mi vár rájuk, mégis sokan megtették.

Iskolánkból jelenleg 14-en vagyunk, akik próbáljuk az Uff-on keresztül hasznosan eltölteni szabadidőnket, és bulikkal, koncertekkel, vetélkedőkkel, előadásokkal és még sok minden mással felpezsdíteni a diákéveket. Talán az sem mellékes, hogy míg a város nagyobb iskoláit 1–2 diák képviseli, addig a „Baczkamadarasi Kis Gergely” Református Gimnáziumot 14-en...

Magyari Gizella, Rózsa Sarolta, Vadász Zoltán, Bözödi Tímea, Kovács Hajnalka, Waum Konrád, Márton Melánia, Fazakas Botond, Liszkovics Kata, Joó Emőke, Gál Levente, Barabás Balázs, Mátéfi Edit és Vass Orsolya képviseli iskolánkat az Uff falai között.

Vass Orsolya
XI. A.



Sulibörze

Idén, is mint a többi évben, megrendezésre került a Sulibörze a Márton Áron ifjúsági házban, az UFF és a város középiskoláinak pszichológusai szervezésében.

Iskolánk két XI. osztálya készült erre a rendezvényre, sok munkával és erőfeszítéssel. A XI. A osztályból részt vettek: Bözödi Tímea, Mátéfi Edit, Molnár Zsuzsa, Rózsa Sarolta, Vass Orsolya, és Szabó Zsolt.

Minden iskola képviseltette magát, hogy a nyolcadikosok el tudják dönteni, melyik középiskolát szeretnék választani. Nem csak a városból, hanem falvakról is jöttek kíváncsiskodó diákok, és sokan érdeklődtek iskolánk felől.

Bemutattuk iskolánkat, tájékoztattuk a diákokat a bejutási médiákról, a felvételiéről.

Két napos rendezvény volt, ahol mindenki nagyon jól érezte magát.

Rózsa Sarolta

XI. A.



XIV. Székelyudvarhelyi Diáknapok

Május 9–14 között 14. alkalommal került megrendezésre a Székelyudvarhelyi Diáknapok.

Ebben az évben is színesre sikeredett, próbáltuk új programokkal bővíteni a már-már hagyományossá vált vetélkedők és előadások listáját.

A két napig és két helyszínen zajló Pályabörze nyitotta meg a rendezvénysorozatot, ahol a pályaválasztás előtt álló fiatalok különböző szakmákban jártas és sikeres emberektől hallhatták az illető szakma szépségeit és nehézségeit.

Az előadásokkal egyidőben elkezdődtek a „diákpolgármester” címért zajló versengések a középiskolák képviselői között.

A versengés kampányolással indult, a város főterén. Itt bemutatkozhatott minden iskola pártja.

Akárcsak az utóbbi években, az idén is ez mozgatta meg a legtöbb diákot. Ezt kihasználva készítettünk egy „NAGY FOTÓT”. A fotó a főtéren összegyűlt középiskolás diákokat örökíti meg, terveink szerint minden évben fog ilyen fotó készülni, „Székelyudvarhely Diáksága” címmel.

A hét közepén szerepet kaptak a filmvetítések, rajzverseny valamint táncház, így szórakozási lehetőséget nyújthattunk az idősebb korosztálynak is.

A hétvége délelőtti sportrendezvényekről szóltak, foci-kupára, streetball-, kajak- és csocsó-bajnokságra látogathatott el az érdeklődő, valamint két meccs között az urnához járulhatott, szavazatával támogatva iskolája és kedvenc diákpolgármester-jelöltjét.

Péntek délután folyamán megtörtént a végső összecsapás a jelöltek között, a Diákpolgármester Vetélkedő, melyet az Aljas Kúszóbab zenekar követett, akik szókimondó dalszövegeikkel és pörgős zenéjükkel csalogatták a fiatalságot.

Szintén a fiatalságot célozta meg Dr. Farkas Tibor, szexuálpszichológus, „Lehetek-e jó szerető?” című előadásával.

Ezt a délutáni beszélgetést reggelig tartó izgalommal folytat-

hatta a résztvevő, a Nap fia, Hold lánya éjszakai vetélkedő keretén belül.

Amíg egyesek a város területén kincset kerestek, addig mások, egy erdélyi előadókkal erősített, Hip-Hop Underground party-n vehettek részt.

A XIV. Diáknapok végéhez közeledve, a fiatalok kipróbálhatták a paintball-t.

És végül a Gálaesten hallhatták nevüket mindazok, akik versenyeztek, vetélkedtek.

Ugyanitt derült ki, hogy ki lett az egy évre megválasztott Diákpolgármester.

A tavaly iskolánk diákja volt, Mihály A. Szilárd. Iskolánk jelöltjét az idén lekörözte a Tamási Áron Gimnázium diákja, Albert Sándor, és egy évig övé a cím.

A „Baczkamadarasi Kis Gergely” Református Gimnázium diákjai közül 8-an vettünk részt a szervezésben: Magyar Gizella, Rózsa Sarolta, Vadász Zoltán, Márton Melánia, Kovács Hajnalka, Vass Orsolya, Fazakas Botond és Waum Konrád.

*Vass Orsolya
XI. A.*



A 2005–2006-os tanév fontosabb eseményei

<i>Időpont</i>	<i>Esemény</i>
Szeptember 5–9	Gólyatábor Felsősfalván
12	Tanévnyitó
16–17	Centenárium Lórántffy Zsuzsa, V. osztály Felsősfalván
18	Országos tanévnyitó – Nagyvárad
21	Egyházkerületi Főhatósági találkozó az árvízkárosult falvakkal
Október 3	Osztálybajnokságok –foci, kosár
6	Aradi vértanuk napja
21	Kozma Zsolt előadása Jézus példázatairól, Gólyabál
24	Veress Vilmosra emlékezünk Középpajtán
26	Antal Zoltán esperes és Kató Béla egyházkerületi főjegyző Bálint Mihály igazgatóval tárgyal
31	Reformáció emlékünnep
November 1	Koszorúzás a Kis Gergely sírjánál
26–27	Református Kollégiumok matematika versenye Sepsiszentgyörgy
December 13–17	Karácsonyfadíszító verseny (Artera Alapítvány+Super)
21	Mihály Alpár-Szilárd előadása, Adventi éneklés
23	Karácsonyi műsor
Január 27–29	Osztálykirándulások
Február 17	Maturandusz
22	Gordiusz matekverseny
25	Farsangi bál
Március 10–12	Alternatív irodalmi verseny Székelykeresztúr (Kosztolányi)
15	Nemzeti ünnep
17–19	Csburgó RDTDK néprajz, földrajz témában

24–26	Osztálykirándulás a Hargitára (X. A.) Gyalogtúra IX.
26–27	Alternatív irodalmi verseny – Szováta
Április 1	Osztálykirándulás XII.B.
7	Kenguru matekverseny
11	Költészet napi műsor
Május 9	Gergely napja
12	Informatika: „atestat” – vizsga XII.
17–19	Kirándulás XII. A. XII.B.
25	Áldozócsütörtök
Június 10	Ballagás
16	Tanévzáró

És legyen az Úrnak, a mi Istenünknek
jó kedve mi rajtunk, és a mi kezünknek
munkáját tedd állandóvá nekünk,
és a mi kezünknek munkáját
tedd állandóvá!
Zsoltár 90,17

Adatok

Az alábbiakban az iskola életével kapcsolatos adatbázis jellegű rész következik.

Tanári kar névsora – 2005–2006-os tanév

<i>Tanár neve</i>	<i>Tanított tantárgy / Megbízatás</i>	<i>Heti óraszám</i>
Antal Sándor	Magyar nyelv és irodalom	4
Bekő István Márton	Lelki nevelés, Hitvallás / iskolalelkész	7
Borbáth-Szöcs Nóra	Angol nyelv / osztályfőnök	23
Cseke-Árkosi Károly	Fizika, kémia / osztályfőnök	18
Dénes Henriette	Biológia	11
Fekete Adrienne Sarolta	Magyar nyelv és irodalom / osztályfőnök	18
Fülöp Gábor	Egyháztörténelem, bibliaismeret	14
Fülöp Dalma	Vallás	2
Gáspárik Magdolna	Német nyelv, történelem	15
Geréb Péter	Matematika	5
Győri Izabella	Tehológia	1
Kacsó Péter	Földrajz / osztályfőnök	11
Kálmán-Ungvári Kinga	Logika, gazdaságtan, filozófia	9
Laczkó Imola	Kémia / osztályfőnök	10
László Zoltán	Zene	9
Lőrincz Elek Előd	Informatika	21
Lőrincz Mária	Román nyelv és irodalom / osztályfőnök	27

<i>Tanár neve</i>	<i>Tanított tantárgy / Megbízatás</i>	<i>Heti óraszám</i>
Major Hajnal	Képzőművészetre nevelés	7
Márkó Csilla-Ilona	Román nyelv és irodalom	10
Pál Júlia	Angol nyelv	12
Popa Ioan-Eneida	Történelem / aligazgató osztályfőnök	5
Sándor Judit	Magyar nyelv és irodalom	17
Sebők Tihamér	Latin	2
Szabó Sarolta Ildikó	Német nyelv / osztályfőnök	20
Szakács Annamária	Zene, kórus	8
Szalay Zsuzsánna	Pszichológia	2
Szász-Tikosai Zoltán	Matematika	4
Tótkés Zsolt	Fizika / igazgató	–
Tuzson Zoltán	Matematika	18
Vass Imre	Testnevelés / osztályfőnök	18

Személyzet

Gazdasági osztály

Demeter Judith
Sándor Klára
Gál Mózes
Elek József
Ferencz Erzsébet
Péter Dénes

Titkárság

Vass Ildikó
Papp Csilla

Takarító személyzet

Birtalan Edit
Gergely Éva

Molnár Anna
Vajda Katalin
László Vilma

Nevelő

Miklós Ida
Lukács Éva Klára

Konyhai alkalmazott

Balázs Emese
Horvát Hajnal Gyöngyi
Páll Ágota
Talált Ilonka
Vass-Tifán Mária
Demeter Rozália
Máthé Ibolya

Mosoda

Nagy Teréz
Farkas Erzsébet

Kapus

Lázár Dezső
Gidó Ákos

Karbantartó

Kinda Ferenc

Diáklétszám 1994–2005

1994/1995 – 20,	ebből 12 lány és	8 fiú
1995/1996 – 20,	ebből 12 lány és	8 fiú
1996/1997 – 20,	ebből 12 lány és	8 fiú
1997/1998 – 20,	ebből 12 lány és	8 fiú
1998/1999 – 45,	ebből 29 lány és	16 fiú
1999/2000 – 68,	ebből 47 lány és	21 fiú
2000/2001 – 82,	ebből 59 lány és	23 fiú
2001/2002 – 113,	ebből 61 lány és	52 fiú
2002/2003 – 157,	ebből 87 lány és	70 fiú
2003/2004 – 191,	ebből 126 lány és	65 fiú
2004/2005 – 223,	ebből 145 lány és	78 fiú

A 2005-ben végzett abszolvensek elhelyezkedése

<i>Név</i>	<i>Elhelyezkedés</i>
Balázs Ferenc	Kolozsvár, angol-informatika
Barabás Annamária	Marosvásárhely, pénzügy-bank
Barabás Sándor-Zsolt	Kolozsvár, fizika
Barabási Beáta	Széklyudvarhely, posztliceum
Csegzi Mihály	Kolozsvár, informatika
Dávid Attila	Marosvásárhely, mehatronika
Erkedi András	Széklyudvarhely, közgazdaságtan
Fülöp Melinda	Kolozsvár, hitoktató-szociális gondozó
Gáspáry Zsolt	Kolozsvár, hitoktató-angol
Györfi Levente	Magyarország, informatika
Jakab András	Kolozsvár, hitoktató-filozófia
Józsa Csilla	Kolozsvár, közgazdaságtan
Kelemen Orsolya-Lídia	Kolozsvár, politológia
Kiss Ildikó	Kolozsvár, vegyész-mérnöki
Lázár Zoltán	Kolozsvár, fizika
Littasi Csaba	Kolozsvár, közgazdaságtan
Márton Emőke	Kolozsvár, pénzügy-bank
Miklós Timea	Nincs visszajelzés
Székely Katalin	Nagyvárad, reklámgrafika
Tódor Emese	Marosvásárhely, orvosi
Vajda Zita	Kolozsvár, európai tanulmányok
Vass Éva	Kolozsvár, angol-német
Ambrus István	Dolgozik
Bertalan Lajos	Budapest, turisztika
Bokor Anna	Nincs visszajelzés
Dámó Blanka	Kolozsvár, jog
Dénes Attila	Kolozsvár, jog
Fülöp Gábor	Kolozsvár, politológia
Fekete Réka-Thália	Marosvásárhely, színészeti
Gidó Tünde	Kolozsvár, román-angol
Gólicza Laura	Nagyvárad, pszichológia
Jakab Irén-Teréz	Kolozsvár, pszichológia
Kapás Izabella	Nincs visszajelzés

Kóbori Timea	Gyergyószentmiklós, turisztika
Kovács Katalin	Kolozsvár, jog
Kovács Viola	Nincs visszajelzés
László Anna-Boróka	Székelyudvarhely-Tanítóképző főiskola
Lázár István	Kolozsvár, földrajz
Papp Emőke	Székelyudvarhely-Tanítóképző főiskola
Papp Melinda	Csíkszereda, román-angol
Simó Annamária	Kolozsvár, zene-pedagógia
Szélyes Erzsébet	Nincs visszajelzés
Tamás Enikő-Veronika	Kolozsvár, kommunikáció
Tamás Levente	Pécs, teológia
Tófalvi Tamás	Kolozsvár, unitárius teológia
Tordai Imola	Marosvásárhely, kántor-tanítóképző
Vass Izabella	Sepsiszentgyörgy, turisztika
Vetési Zsolt	Budapest, turisztika
Zilahi Szilárd	Kolozsvár, európai tanulmányok
Zsombori Noémi	Nincs visszajelzés

Osztálynévsorok

V. osztály

Osztályfőnök: Fekete Adrienne

Létszám: 30

Diákok:

Arbán Monika

Antal Arnold

Antal Zoltán

Bálint Attila

Bándi Nándor

Bedő Réka

Béla Erika

Bordi Sarolta

Czintos Beatrix

Debreczi Csaba

Ferenczy Lajos

Kenyeres Edina

Kubánek Éva

Lajos József

László Noémi

Lukács Anita Orsolya

Magyari László Zsolt

Molnár Attila

Pál Emőke Anita

Sándor Mátyás István

Simó László

Simó Zsolt

Sipos Polixénia Réka

Szász Arnold

Szócs Attila Szabolcs

Ülkei Beáta

Ülkei István Géza

Ülkei Timea

Vágási Réka

Vitályos-Bartalis Réka

IX. A.

Osztályfőnök: Cseke Károly

Létszám: 31

Diákok:

Antal Melinda

Bakó Lajos Tamás

Berze György

Bordi László Lehel

Fazakas Botond

Hegy Árpád

Kálmán György László

Kerestély Hunor

Kovács Emőke

Kovács Zsuzsánna Réka

László Loránd

Liszkovics Kata

Makai Szende

Mihályi Renáta

Miklós Imre

Mircse Tünde Emőke

Nagy Hajnal

Nagy Timea Viola

Papp Tünde

Pál Robert

Sándor Kinga

Sándor Timea

Streza Andrea

Szász István Attila

Szélyes Enikő

Szigyártó Réka

Szigyártó Szilvia Erzsébet

Szócs Barna

Szóts Levente

Tamás Nagy Emőke

Waum Konrád Hunor

IX. B.

Osztályfőnök: Borbáth-Szócs Nóra

Létszám: 29

Diákok:

Andrási Hanna

Árus Delinke Boglárka

Bálint Géza

Bálint György Szabolcs

Biás Izabella

Fazakas Ferenc Hunor

Fazakas László

Fülöp Ildikó Gabriella

Fülöp Szende

Gellérd Sándor

Gergely Zsófia

Györfi Gyöngyike

Jakab Timea

Joó Emőke

Kovács András Péter

Kristály László Zsolt

László Előd Emil

Lukács Tünde

Mester Éva

Mester Johanna (I. félév)

Nagy Ágnes

Orbán Biborka

Orbán Levente

Pál István

Péter Emőke

Pintea-Sándor Hanga

Szász Előd Zoltán

Tarcsafalvi Beáta

Zsombori Katalin

X. A.

Osztályfőnök: Kacsó Péter

Létszám: 30

Diákok:

Ambrus Emőke

Balázs-Gudor Katalin

Bán Ildikó Csilla

Barabás Gergely Csaba

Bencze Béla

Berki Attila

Botorok Attila

Fancsali Csaba

Fülöp Attila József

Fülöp Sándor

Gál Előd

Izsák Szilárd

Kóbori Lehel

Koffer Tamás

Kosza Hunor

Kovács Hajnal

László Ildikó

Lőrincz Csaba

Lukács Adél

Mag Ildikó

Magyari Gizella

Mihály Zoltán

Molnár Loránt

Pál András

Pál Enikő

Straub Klausz Dániel

Szász-Bálint Attila

Szente Barna

Tamás Timea

Tófalvi Zsolt

X. B.

Osztályfőnök: Szabó Sarolta

Létszám: 31

Diákok:

Bartha-Simon Zsombor

Bálint Botond

Bálint István

Bokor Mária Magdolna

Botos Kinga Berta

Burszán Andrea Szilvia

Egyed Tünde

Elekes Renáta

Fazakas Orsolya

Feleki Izabella

Fülöp Sándor

Gazner Andrea

Gidó Emese

György Emőke

Hegy Timea

Kelemen Zsuzsánna

Kirmaier Gábor (II. félévtől)

Kovács Katalin

Majlát Gyöngyi

Pajzs Anna

Parajdi Zita

Pál Alpár

Pál Zsuzsánna

Pálfi Imola

Rus Adrienn Timea

Szabó Attila

Székely Zsejke Kata (I. félév)

Szélyes Ildikó

Tompos Erika Emőke

Tornai Gyöngyi

Vaszi Éva

XI. A.

Osztályfőnök: Laczkó Imola

Létszám: 30

Diákok:

Árgyó András Botond

Bálint Zoltán

Bözödi Tímea

Csata Andrea

Csiki Dalma

Csomor Renáta

Elekes Csaba

Focşa Gabriella Csilla

Káló Annamária

Kocsis Tímea

Lőrincz Etelka

Marosi Melánia

Márton Melánia

Mátéffy Edit

Mátyus András

Molnár Károly

Molnár Zsuzsánna Kincső

Parajdi Rita

Pál Melánia

Páll Anna Mária

Ráduly Ildikó

Rózsa Sarolta

Séra Mónika

Simó Emőke

Szabó Zsolt

Szélyes Csaba

Szócs Mónika

Tófalvi Enikő

Ürögdi Lóránt

Vass Orsolya

XI. B.

Osztályfőnök: Popa Ioan Eneida

Létszám: 31

Diákok:

Antal Levente

Bakk Loránd

Bakos Zsuzsánna

Balázs Zsuzsánna

Bencze Szidónia

Barabás Balázs

Baritz Kinga

Boros Eszter

Csapó Izabella

Dakó Beáta

Fábián Kinga

Gál Levente

Golicza Réka

Kelemen Monika

Kovács László

Kuron Gyöngyike

Molnár Levente

Nagy Domokos Barna

Nagy Emese

Orbán Linda Brigitta

Pálfi Timea

Pál Éva

Pap Katalin

Rațiu Leontina

Simu Monica

Szabó Attila

Szabó Enikő

Szakács Péter

Toth István

Vadász Zoltán

Virginás Beata

XII. A.

Osztályfőnök: Vass Imre

Létszám: 27

Diákok:

Ambrus Tímea

Bálint Tibor

Benedek Barna Imre

Croitoriu Ciprian

Csata Attila

Derzsi Katona Emőke

Feleki Ernő

Fülöp Ede

Gidó Hajnal

Hegyi Zoltán

Kerestély Attila János

Kovács Alpár Zalán

Kovács Hajnalka

Kovács Szabolcs

László Albert

Mihály Alpár Szilárd

Németi Katalin

Pap Kinga

Papp Tímea Zsuzsa

Sarkadi Erzsébet Noémi

Somori Hajnal

Szabó Loránt

Szakács Levente

Szász Zsuzsánna

Tóth Pál Lehel

Vass Ildikó

Vass Noémi

XII. B.

Osztályfőnök: Lőrincz Mária

Létszám: 27

Diákok:

Barabás Kinga

Bencze Klaudia Timea

Bertalan Enikő Noémi

Biró Ildikó

Botha Zoltán József

Bunta Ágnes Boroka

Elek Annamária

Fábián Csilla

Fancsali Zsuzsánna

Ferencz Sarolta

Gerczui Ilona

Györfi Zsuzsánna

Herman Réka

Hodgyai Ildikó

Ilyés Zsuzsánna

Izsák Hunor Árpád

Jakab Éva

Káló Csilla

László Ilona

Mihály Renáta

Mika Erika

Patkó Ágnes

Rác Floréán Ákos

Rüsz Ákos

Szőke Zsófia Zsuzsánna

Tóth Kincső

Vayda Zsombor Kadosa

A 2006–2007-es tanévre az I. osztályba beíratott tanulók névsora

Aktualizálás: 2006. augusztus 31.

Tanítónő: Szikszai Réka

Létszám: 25

Tanulók:

Balázs Csongor

Bálint Zsolt

Boér Andráska

Bokor Mariann

Boros Botond

Buzogány Barna

Debreczi Hajnal

Debreczi Tünde

Demény Kinga Emőke

Farkas Noémi

Horváth Zalán

Jakab Dániel

Kacsó Péter

Kiss Zsigmond Csaba

Koncz Réka

László Zsolt

Lukács Bálint

Molnár Imre Csaba

Ozsváth László Hunor

Paraschiv Ștefania

Simó Ágnes Árvácska

Simó Dávid

Somodi Tamás Csaba

Vaida Júlia

Vass Szabolcs

A 2006–2007-es tanévre felvételt nyert V-es diákok névsora

Osztályfőnök: Vass Imre

Létszám: 30

Diákok:

Antal Eszter

Balog Beáta

Bálint Zsolt

Benedek Attila

Gál Mariann

Geréb Koppány

Hadnagy Sándor

Kassay Gyula Hunor

Karácsonyi Timea

Kálmán Zsuzsánna

Kolumbán Balázs Zsolt

Kovács Norbert

Kovács Timea

László Botond Barna

László Nándor

Lőrinc Orsolya Andrea

Molnár Tamás

Nagy Enikő

Nagy Zsolt

Paraschiv Florian Daniel

Pap Enikő

Pálffy Ágnes

Péter Krisztina

Péter Zalán

Sándor Előd Botond

Simény Zsolt

Simó Krisztina

Szabó Bella

Thamó Melinda

Tófalvi Magdolna

A IX. informatika szakra a 2006–2007-es tanévre
bejutottak névsora

Létszám: 28
Osztályfőnök: Dénes Henrietta
Diákok:
Benczédi Dénes Zalán
Bíró Adél
Bíró József
Both Róbert
Czika Szilárd
Fancsali Barna
Fancsali Előd
Farkas Antal András
Fülöp Barna
Györfi Csaba
Máthé Kinga Bernadett
Mihály Levente
Moldován Szabolcs
Mózes Emőke
Nagy Dávid
Pál Kinga Orsolya
Pál Róbert
Pásztor István
Péter Attila
Szakács Csilla
Szatmári Csaba
Székely Erika Klementina
Szélyes Levente
Tamás Janett
Téglás Hedviga
Tódor Attila
Vass Annamária
Zakor Emőke

A IX. teológia-filológia szakra a 2006–2007-es tanévre
bejutottak névsora

Osztályfőnök: Lőrincz Mária
Létszám: 29
Diákok:
Antal Géza
Barabás Noémi
Baroti Szerénke
Biró Andrea
Császár Tünde Emese
Cseke Andrea
Csont Krisztina
Deák Attila
Demeter Előd
Dénes Artúr
Duka-Ferencz Kincső Hajnalka
Ferenczi Boróka
Kádár Krisztina
Kakasy Szidónia
Kovács Timea
Madaras Mihály Attila
Mihály Szilárd
Moisa Júlia
Nagy Noémi
Pálfi Andrea
Pap Szidónia
Prázsmári Krisztina
Sebők Éva
Simó Tamás
Simon Orsolya
Szabó Emese
Szombati Erzsébet
Varga Zsuzsánna
Vinczellér Zsuzsánna

Egyházi érettségi

2006

A XII. osztályok hagyományos egyházi érettségijét 2006. május 17–18-án tartottuk.

Az idei vizsgáztató bizottság tagjai: Bekő István, Fülöp Gábor és Barabási Domokos lelképásztorok.

A vizsgára történő előkészület 2005 novemberében kezdődött, amikor a végzős diákok kézbe vehették a Bekő István lp. által elkészített listát azokkal a témákkal, amelyekből a téli vakációig ki kellett választaniuk szakedolgozatukat.

A dolgozatok elkészítésének ütemterve szerint

- a diákok a témát a szakos tanárokkal 2006. január 10-ig láttamoztatták,
- 2006. március utolsó hetéig az irányító tanárok egyikének bemutatatták a dolgozat vázlatát;
- a szakedolgozatot 2006. április 30-ig leadták.

A egyházi érettségi vizsga a humán szakosok esetében két részből állt:

- az érettségizők bibliaismereti és egyháztörténeti anyagból szóbeli vizsga keretén belül feleltek a bizottság előtt;
- a megírt dolgozatot a bizottság előtt megvédték.

A reálszakos osztály esetében a vizsgázók a szóbeli vizsga keretében feleltek a bibliaismereti és egyháztörténeti tételekből.

Bekő István

Egyházi érettségi vizsga eredménye

XII. B. osztály

<i>Vizsgáló neve</i>	<i>Bibliaismeret</i>	<i>Egyháztörténet</i>	<i>Szakvizsga</i>
Barabás Kinga	9	9	8
Bencze Klaudia Tímea	7	7	8
Bertalan Enikő Noémi	10	10	10
Biró Ildikó	10	10	10
Botha Zoltán József	10	9	10
Bunta Ágnes Boroka	10	10	10
Elek Annamária	7	7	8
Fábián Csilla	10	9	10
Fancsali Zsuzsánna	7	7	10
Ferencz Sarolta	10	10	10
Gerczui Ilona	7	7.5	8
Györfi Zsuzsánna	7.5	8	8
Herman Réka	9.5	9.5	9
Hodgyai Ildikó	10	10	10
Ilyés Zsuzsánna	10	10	10
Izsák Hunor Árpád	10	10	9
Jakab Éva	9.50	10	8
Káló Csilla	10	10	10
László Ilona	10	10	10
Mihály Renáta	9.5	10	9
Mika Erika	10	8	8
Patkó Ágnes	9	10	8
Rác Floréán Ákos	10	10	10
Rüsz Ákos	9	10	9
Szóke Zsófia Zsuzsánna	10	10	10
Tóth Kincső	10	10	9
Vayda Zsombor Kadosa	10	8	8

XII. A. osztály

<i>Vizsgázó neve</i>	<i>Bibliaismeret</i>	<i>Egyháztörténet</i>
Ambrus Timea	10	10
Bálint Tibor	10	9
Benedek Barna Imre	10	10
Croitoriu Ciprian	10	10
Csata Attila	10	10
Derzsi Katona Emőke	10	10
Feleki Ernő	10	8
Fülöp Ede	8	8
Gidó Hajnal	10	10
Hegy Zoltán	8	8
Kerestély Attila János	10	10
Kovács Alpár Zalán	10	10
Kovács Hajnalka	9.5	9
Kovács Szabolcs	10	10
László Albert	9.5	9.5
Mihály Alpár Szilárd	10	10
Németi Katalin	10	8
Pap Kinga	10	10
Papp Timea Zsuzsa	10	9
Sarkadi Erzsébet Noémi	10	10
Somorai Hajnal	10	9.5
Szabó Loránt	10	10
Szakács Levente	10	10
Szász Zsuzsánna	10	10
Tóth Pál Lehel	8	8
Vass Ildikó	10	10
Vass Noémi	10	10

A versenyeken elért kimagasló eredmények

„Mesajul meu antidrog” verseny

Felkészítő tanár

Szalai Zsuzsa

Résztevő diákok

Tornai Gyöngyi Bernadette

országos I. hely

Bálint Botond

megyei I. hely

Bálint István

megyei I. hely

Kirmaier Gábor

megyei I. hely

Karácsonyfadíszítő verseny

Felkészítő tanár

Major Hajnalka

Résztevő diákok

XII. B osztály közössége

városi I. hely

Csürös István emlékverseny (biológia-környezetvédelem)

Felkészítő tanár

Dénes Henriette

Résztevő diákok

Magyari Gizella, Tamás Timea

I. hely

Bethlen Gábor honismereti verseny (Az 56-os forradalom szülőföldemen)

Felkészítő tanár

Popa Ioan Eneida

Résztevő diákok

Botha Zoltán, Pál Annamária, Szakács Péter

I. hely

A romániai magyar középiskolások kézilabda bajnoksága

Felkészítő tanár

Vass Imre

Résztevő diákok

Az iskolánk lánycsapata

I. hely

„Az Európai Unióról” verseny

Felkészítő tanár

Kacsó Péter

Résztevő diákok

Magyari Gizella, Tamás Tímea, Berki Attila, Straub Dániel,

Botorok Attila

II. hely

Nyuszifészek készítés

Felkészítő tanár

Major Hajnalka

Résztevő diákok

Pál Emőke (V. osztály)

II. hely

Csurgói tudományos konferencia

Felkészítő tanár

Kacsó Péter

Résztevő diákok

Berki Attila

különdíj földrajzból

Matematika tantárgyverseny

Felkészítő tanár

Szász Tikosi Zoltán

Részvevő diákok
Úlkei Timea
megyei III. díj

A matematika versenyekről lásd Tuzson Zoltán tanár beszámolóját
a 69. oldalon.

A 2005–2006-os tanév végén kiosztott rendkívüli díjak nyertesei

Mustármag díj – Papp Tünde, IX. A.

Kis Gergely díj – Vass Noémi, XII. A.

Farkas András díj – Szabó Lóránt XII. A.

Ravasz László díj – László Albert XII. A.

Tanári díj – Kristály László IX. B.

Kollégium díj – XII. A.

Tartalom

Békesség Istentől!	5
A székelyudvarhelyi református kollégium rövid története	9
Baczkamadarasi Kis Gergely rövid életrajza	10
A Romániai Református Egyház iskoláinak küldetése	11
A Református Gimnázium tanulóinak státusa, jogai, kötelezettségei	14
Jelentés a 2005–2006-os tanévről	19
Lelkészi jelentés a 2005–2006-os tanévről	21
Osztályfőnökök beszámolója	24
V. osztály	24
IX. A. osztály	27
IX. B. osztály	33
X. A. osztály	36
X. B. osztály	40
XI. A. osztály	43
XI. B. osztály	45
XII. A. osztály	48
XII. B. osztály	50
Erdélyi református középiskolák közös tanévnyitója	55
A Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium diákjainak gólyatábora	58
Élet az info-odú környékén	61
Veress Vilmosra emlékeztünk	65
Bartók vetélkedő Marosvásárhelyen	67
Matematikában is vannak jó eredményeink	69

Multimédiás oktatási lehetőségek kezdete iskolánkban	71
„Az én drogellenes üzenetem”	73
Sport – Végre sikerült!	75
Templomok a kollégiumban	77
Nagykorúsítási köszöntő beszéd	79
Igazgatói ballagási beszéd	82
„Kezeink munkáját tedd maradandóvá”	85
Orando et laborando	87
Élőlánc az életért és a jövőért	90
A Tehetség és Szorgalom alapítvány tevékenysége	94
A 2005. augusztus 23-i udvarhelyszéki árvíz és a református gimnázium	95
„Egymás terhét hordozzátok, így töltsétek be a Krisztus törvényét.”	95
Nagypéntek	97
Három hét Miskolcon	99
Négynapos vakáció	101
Gyalogtúra	103
Verseny és kirándulás	106
Pelikános Násfa	109
Refisek az Uff-nál	110
Sulibörze	111
XIV. Székelyudvarhelyi Diáknapok	112
A 2005–2006-os tanév fontosabb eseményei	114
Adatok	119
Tanári kar névsora – 2005–2006-os tanév	119
Személyzet	120
Diáklétszám 1994–2005	121

A 2005-ben végzett abszolvensek elhelyezkedése	122
Osztálynévsorok	124
A 2006–2007-es tanévre az I. osztályba beíratott tanulók névsora	133
A 2006–2007-es tanévre felvételt nyert V-es diákok névsora	134
A IX. informatika szakra a 2006–2007-es tanévre bejutottak névsora	135
A IX. teológia-filológia szakra a 2006–2007-es tanévre bejutottak névsora	136
Egyházi érettségi	137
Egyházi érettségi vizsga eredménye	138
A versenyeken elért kimagasló eredmények	140
A 2005–2006-os tanév végén kiosztott rendkívüli díjak nyertesei	143

Műszaki szerkesztő

Lőrincz Előd

Külön köszönet

Sándor Judit tanárnőnek
a kézirat átolvasásáért

A borítórajzot készítette

Pécsi Dániel